

Ordenança fiscal general

Capítol I

NORMES GENERALS

Art. 1r. Naturalesa de l'Ordenança. 1. Aquesta Ordenança general, dictada a l'empara d'allò que disposa l'article 106.2 de la Llei reguladora de les bases de règim local, conté normes comunes, tant substantives com processals, que cal considerar, amb caràcter general, com a parts integrants de les ordenances fiscals reguladores de cada exacció en tot allò que aquestes no regulin expressament, sense perjudici de l'aplicació de l'ordenament legal vigent, especialment de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.

2. En tot cas, les ordenances s'han d'adequar a allò que preveu la Llei.

Art. 2n. Generalitat de la imposició. L'obligació de contribuir, en els termes que estableixen les ordenances fiscals corresponents, i aquesta mateixa Ordenança, és general, i no s'hi poden aplicar altres exempcions, reduccions ni bonificacions que aquelles que la Llei preveu i autoritza.

Art. 3r. Interpretació. 1. L'Ajuntament pot emetre disposicions interpretatives i aclaridores pel que fa a aquesta Ordenança i a les ordenances reguladores de cada exacció.

2. Les normes d'aquesta Ordenança i de cadascuna de les ordenances s'han d'interpretar d'acord amb els criteris admesos en dret, i mentre els termes emprats no siguin definits per l'ordenament s'hauran d'entendre de conformitat amb el seu sentit jurídic, tècnic o usual, segons que hi escaigui l'un o els altres.

3. No s'admetrà l'analogia per estendre més enllà dels seus termes estrictes l'àmbit del fet imposable o el de les exempcions o bonificacions.

Art. 4t. Àmbit. 1. Les ordenances fiscals són d'aplicació en el terme municipal de Barcelona, i s'han d'aplicar d'acord amb els principis de residència efectiva i de territorialitat, segons escaigui.

Capítol II

EL SUBJECTE PASSIU

Secció 1a. Normes generals

Art. 5è. Subjecte passiu. 1. És subjecte passiu la persona natural o jurídica que, segons la Llei i les ordenances fiscals, està obligada a complir les prestacions tributàries, sigui com a contribuent o com a substitut seu.

2. Tenen la consideració de subjectes passius, en els supòsits previstos per les lleis, les herències jacents, les comunitats de béns i aquelles altres entitats que, sense personalitat jurídica, constitueixen una unitat econòmica o un patrimoni separat susceptible d'imposició.

3. La posició del subjecte passiu i els altres elements de l'obligació tributària no podran ser alterats per actes o convenis dels particulars. Aquests actes o convenis no produiran efecte davant l'Administració, sense perjudici de les conseqüències jurídiques-privades a què puguin donar lloc.

Art. 6è. Contribuent. 1. És contribuent la persona natural o jurídica a la qual la Llei i l'ordenança corresponent imposen la càrrega tributària resultant del fet imposable.

2. No perd mai la condició de contribuent aquell que, segons les ordenances, hagi de suportar la càrrega tributària, encara que en faci trasllat a altres persones.

Art. 7è. Substitut. És substitut del contribuent el subjecte passiu que, per imposició de la Llei i l'ordenança, està obligat a complir en lloc del contribuent les prestacions materials i formals de l'obligació tributària i assumeix l'obligació de fer l'ingrés a la Hisenda municipal.

Art. 8è. Titulars. L'Administració municipal pot considerar titular de qualsevol bé, dret, empresa, servei, activitat, explotació o funció el qui figuri com a tal en un registre fiscal o altres de caràcter públic, llevat de prova que demostrï el contrari.

Art. 9è. Concurrència de titulars. La concurrència de dos o més titulars en el fet imposable determina que aquests quedin obligats solidàriament davant la Hisenda municipal, llevat que la llei reguladora del tribut disposi el contrari.

Art. 10è. Obligacions del subjecte passiu. 1. Els subjectes passius estan obligats a:

a) Pagar el deute tributari, de la qual cosa responen amb tots els seus béns i drets presents i futurs, llevat de les limitacions establertes per la Llei.

b) Facilitar a l'Administració municipal, les seves dades identificatives: noms i cognoms complets en cas de persones físiques, nom de la societat o entitat en cas de persones jurídiques, i número d'identificació fiscal (NIF).

c) Declarar el seu domicili fiscal, d'acord amb l'article 19 d'aquesta Ordenança.

d) Formular i documentar les declaracions, declaracions-liquidacions, autoliquidacions i comunicacions que s'exigeixen per a cada exacció.

e) Facilitar la pràctica de comprovacions i d'inspeccions.

f) Facilitar a l'Administració municipal tots aquells documents, contractes, informes, antecedents, dades i justificants que tinguin relació amb el fet imposable. La referència cadastral es farà constar a totes les declaracions, declaracions-liquidacions, autoliquidacions i comunicacions referents a béns immobles.

g) Posar a disposició de l'Administració municipal, quan així els sigui requerit, els llibres de comptabilitat, registres i tots aquells documents que els subjectes passius hagin de portar i custodiar, d'acord amb la Llei.

2. Les obligacions esmentades en els punts e), f) i g), en la mesura que siguin de caràcter accessori, no es poden exigir un cop hagi expirat el termini de prescripció de l'acció administrativa per fer efectiva l'obligació de pagament.

Art. 11è. Drets generals del contribuent

a) Dret a ser informat i assistit per l'Administració tributària en el compliment de les seves obligacions tributàries, respecte el contingut i l'abast d'aquestes.

b) Dret a obtenir les devolucions d'ingressos indeguts amb abonament de l'interès de demora previst en l'article 27 c) d'aquesta ordenança, sense necessitat de requerir l'Administració tributària a aquest efecte.

c) Dret al reembossament del cost dels avals i altres garanties aportats per suspendre l'execució d'un deute tributari, tan bon punt aquest sigui declarat improcedent per una sentència o una resolució administrativa ferma.

d) Dret a conèixer l'estat de tramitació dels procediments en què sigui part.

e) Dret a conèixer la identitat de les autoritats i persones al servei de l'Administració tributària, sota la responsabilitat de les quals es tramiten els procediments de gestió tributària en què tingui la condició d'interessat.

f) Dret a sol·licitar certificació i còpia de les declaracions per ell presentades.

g) Dret a no aportar els documents ja presentats i que es troben en poder de l'Administració actuant.

h) Dret al caràcter reservat de les dades, informes o antecedents obtinguts per l'Administració tributària, que únicament podran ser utilitzats per a l'efectiva aplicació dels tributs o recursos la gestió dels quals aquesta tingui encomanada, sense que puguin ser cedits o comunicats a tercers llevat dels supòsits previstos per la Llei.

i) Dret a ser tractat amb respecte i consideració pel personal al servei de l'Administració tributària.

j) Dret que les actuacions de l'Administració tributària que requereixen la seva intervenció es portin a terme de la forma menys onerosa.

k) Dret a formular al·legacions i a aportar documents que seran tinguts en compte pels òrgans competents a l'hora de redactar la corresponent proposta de resolució.

l) Dret a ser escoltat en el tràmit d'audiència amb caràcter previ a la proposta de resolució.

m) Dret a ser informat dels valors dels béns immobles que hagin de ser objecte d'adquisició o transmissió.

n) Dret a ser informat, al començament de les actuacions de comprovació i investigació de la Inspecció d'Hisenda, sobre la naturalesa i l'abast d'aquestes, així com dels seus drets i obligacions en el curs de les actuacions, les quals s'han de desenvolupar en els terminis legalment establerts.

Secció 2a. Els responsables

Art. 12è. Responsables. 1. Les ordenances corresponents, en els supòsits previstos per la Llei, podran declarar responsables del deute tributari, juntament amb els subjectes passius o deutors principals, altres persones, solidàriament o subsidiàriament.

2. Llevat d'un precepte legal exprés en contra, la responsabilitat serà sempre subsidiària.

3. La responsabilitat abastarà la totalitat del deute tributari, llevat de les sancions. El recàrrec de constreyniment només serà exigible al responsable en el

supòsit que hagi acabat el període voluntari que li hagi estat concedit per fer l'ingrés corresponent. Si no fa el pagament, la responsabilitat s'estendrà automàticament al recàrrec a què es refereix l'article 100.3 d'aquesta Ordenança i el deute li serà exigit en via de constreyniment.

4. Quan hi hagi dos o més responsables solidaris o subsidiaris d'un mateix deute, aquest es podrà exigir íntegrament a qualsevol d'ells.

5. En tot cas, la derivació de l'acció administrativa per exigir el pagament del deute tributari als responsables requerirà que l'Institut Municipal d'Hisenda dicti un acte administratiu en el qual, prèvia audiència a l'interessat, es declari la responsabilitat i se'n determini l'abast.

L'acte esmentat els serà notificat, amb expressió dels elements essencials de la liquidació, els mitjans d'impugnació que puguin ser exercits pels responsables tant contra la liquidació practicada com contra l'extensió, i el fonament de la seva responsabilitat, amb indicació dels terminis i els òrgans davant els quals s'hauran d'interposar i el lloc, el termini i la forma en què hagi de ser satisfeta la quantitat a la qual s'estengui la responsabilitat; des d'aquest instant els seran atorgats tots els drets del deutor principal.

6. El procediment per exigir la responsabilitat serà l'establert en els articles 37 i següents de la Llei general tributària i concordants del Reglament general de recaptació.

Art. 13è. Responsables solidaris. 1. En els supòsits de responsabilitat solidària previstos per les lleis, en cas de manca de pagament del deute pel deutor principal, sense perjudici de la responsabilitat d'aquest, la Hisenda municipal podrà reclamar als responsables solidaris el pagament del deute.

2. Respondran solidàriament de les obligacions tributàries totes les persones que siguin causants o col·laborin en la comissió d'una infracció tributària.

3. Quan hi hagi diversos responsables solidaris d'un mateix deute, la responsabilitat d'aquests davant l'Administració serà, al seu torn, solidària, llevat que l'Ordenança respectiva, d'acord amb la Llei, disposi expressament una altra cosa.

4. Els copartípcis o cotitulars de les entitats jurídiques o econòmiques a què es refereix l'article 5.2 d'aquesta Ordenança respondran solidàriament, i en proporció a les seves participacions respectives, de les obligacions tributàries de les entitats esmentades.

Art. 14è. Responsables subsidiaris. 1. En els supòsits previstos per les lleis, els responsables subsidiaris estan obligats al pagament dels deutes tributaris quan hi concorrin les circumstàncies següents:

a) Que els deutors principals i responsables solidaris hagin estat declarats fallits, de conformitat amb el procediment previst en els articles 113 i següents d'aquesta Ordenança, sense perjudici de les mesures cautelars que abans d'aquesta declaració es puguin adoptar dins del marc legalment previst.

b) Que s'hagi dictat un acte administratiu de derivació de responsabilitat.

2. Seran subsidiàriament responsables de les infraccions tributàries simples i de la totalitat del deute tributari, en els supòsits d'infraccions greus comeses per les persones jurídiques, els administradors d'aquestes que no facin els actes necessaris que siguin de la seva incumbència per al compliment de les obligacions tributàries infringides, permetin l'incompliment per aquells que depenguin d'ells o adoptin acords que possibilitin aquestes infraccions.

Tanmateix, els administradors, en tot cas, seran responsables subsidiàriament de les obligacions tributàries pendents de les persones jurídiques que hagin cessat en les seves activitats.

Art. 15è. Responsables per adquisició de béns afectes al pagament del deute tributari. 1. Els adquirents de béns que, per Llei, siguin afectes al pagament del deute tributari n'han de respondre amb aquests béns, per derivació de l'acció tributària, si el deute no es paga.

2. La derivació de l'acció tributària contra els béns afectes exigirà un acte administratiu notificat reglamentàriament, que serà dictat per l'òrgan de recaptació que tingui al seu càrrec la tramitació de l'expedient.

3. Els béns i drets transmesos quedaran afectes a la responsabilitat del pagament de les quantitats, liquidades o no, corresponents als tributs que graven les transmissions o adquisicions, qualsevol que en sigui el posseïdor, llevat que aquest sigui un tercer protegit per la fe pública registral o justifiqui l'adquisició dels béns, amb bona fe i a títol just o en un establiment mercantil o industrial, en el cas de béns mobles no inscripibles.

Art. 16è. Successors del deute tributari. 1. Els deutes i responsabilitats tributaris derivats de l'exercici d'explotacions i activitats econòmiques per persones físiques, societats i entitats jurídiques seran exigibles a aquelles persones que els succeeixin per qualsevol concepte en la respectiva titularitat, sense perjudici del que estableix el Codi Civil per a l'herència acceptada a benefici d'inventari.

2. La responsabilitat de l'adquirent per actes inter vivos no eximeix el qui transmet l'obligació de pagament. Tots dos solidàriament responen d'aquest.

3. Els successors mortis causa dels obligats al pagament dels deutes tributaris es subrogaran en la posició de l'obligat a qui succeeixin i respondran de les obligacions tributàries pendents dels seus causants amb les limitacions que resultin d'allò que es disposa en la legislació civil per a l'adquisició de l'herència.

No obstant això, a la mort del subjecte infractor no es transmetran les sancions pecuniàries imposades a aquest.

4. La derivació només abastarà el límit previst per la Llei en assenyalar l'afecció dels béns.

Secció 3a. La capacitat d'actuar

Art. 17è. Determinació de la capacitat d'actuar. Pel que fa a les exaccions municipals, tenen capacitat d'actuar, a més de les persones a qui correspon d'acord amb les normes del dret privat, els menors d'edat en les relacions tributàries resultants d'aquelles activitats l'exercici de les quals els sigui permès per l'ordenament jurídic, sense assistència de la persona que exerceixi la pàtria potestat o la tutela.

Art. 18è. Representants. 1. El subjecte passiu amb capacitat per actuar pot fer-ho mitjançant un representant, amb el qual es portaran a terme les actuacions administratives successives, llevat que ho manifesti altrament.

2. Per interposar reclamacions, desistir-ne o renunciar a drets en nom d'un subjecte passiu, cal acreditar-ne la representació amb poder suficient, mitjançant un document públic o privat amb la signatura legitimada notarialment o amb la compareixença davant l'òrgan administratiu competent. Per als actes de mer tràmit es presumeix concedida la representació.

3. La manca o la insuficiència de l'apoderament no impedirà de considerar realitzat l'acte del qual es tracti, sempre que se n'aporti l'apoderament o es corregeixi el defecte en el termini de deu dies, que l'òrgan gestor haurà de concedir amb aquesta finalitat.

4. En els supòsits d'entitats, associacions, herències jacents i comunitats de béns que constitueixen una unitat econòmica o un patrimoni separat, ha d'actuar en representació seva la persona que l'ostenti, sempre que l'acrediti fefaentment, i en cas que no s'hagi designat cap representant, es considerarà com a tal el qui aparentment n'exerceixi la gestió o la direcció, i si no n'hi ha, qualsevol dels membres o partícips que integren o componen l'entitat o comunitat.

5. Pel que fa els subjectes passius sense capacitat d'actuar, cal que actuïn en nom seu els seus representants legals.

Secció 4a. El domicili fiscal

Art. 19è. Determinació del domicili fiscal. 1. A l'efecte tributari municipal, el domicili és:

- a) Per a les persones físiques, el de la seva residència habitual.
- b) Per a les persones jurídiques, el del seu domicili social sempre que la gestió administrativa i la direcció dels negocis hi estigui efectivament centralitzada en aquest. En cas contrari serà el domicili on radiqui l'esmentada gestió o direcció.

2. El subjectes passius, siguin contribuents o substituïts, i si escau, els seus representants, administradors o apoderats, estan obligats a comunicar mitjançant declaració expressa el seu domicili fiscal a l'Administració tributària municipal, així com els canvis que es produeixin, canvis que no comportaran cap efecte davant l'Administració municipal fins que no es presenti la declaració esmentada.

3. L'Administració tributària municipal podrà rectificar el domicili fiscal mitjançant la comprovació corresponent.

4. La pràctica de les notificacions es farà en el domicili fiscal del subjecte passiu o, si escau, en l'assenyalat a l'efecte de notificació o en el dels seus representants legals o voluntaris. Tindrà plena validesa, amb caràcter general, la notificació practicada en el domicili de l'activitat de l'obligat tributari, o en l'últim consignat en un document de naturalesa tributària o relatiu a altres recursos de dret públic.

Art. 20è. Residència a l'estranger. 1. Els subjectes passius que resideixen a l'estranger durant més de sis mesos l'any natural estan obligats a designar un representant amb domicili en territori espanyol a l'efecte de les seves relacions amb la Hisenda municipal.

2. Les persones jurídiques residents a l'estranger que exerceixen activitats en el terme municipal de Barcelona han de tenir el seu domicili fiscal en el lloc on radiquin la gestió administrativa efectiva i la direcció dels seus negocis.

Capítol III

DETERMINACIÓ DE LA BASE IMPOSABLE I LIQUIDABLE

Art. 21è. Sistemes d'estimació i avaluació de la base imposable. 1. L'ordenança fiscal reguladora de cada exacció estableix els mitjans i els mètodes per determinar-ne la base imposable d'acord amb els règims següents:

- a) Estimació directa.
- b) Estimació objectiva.
- c) Estimació indirecta.

2. Les bases determinades pels règims dels apartats a) i c) de l'epígraf anterior poden ser enervades pels contribuents mitjançant les proves pertinents.

3. Cal aplicar amb caràcter general l'estimació directa; l'estimació indirecta és aplicable quan no sigui possible la directa; l'estimació objectiva s'aplicarà quan així ho disposi l'ordenança corresponent.

Art. 22è. Estimació directa. La determinació de les bases en règim d'estimació directa correspon a l'Administració, i s'ha d'aplicar mitjançant les declaracions, o documents presentats i de les dades consignades en els llibres i registres comprovats administrativament.

Art. 23è. Estimació objectiva. S'utilitzarà quan així ho determinin les normes de cada tribut.

Art. 24è. Estimació indirecta. Quan l'Administració no pugui determinar la base imposable per omissió de declaració, per resistència, excusa o negativa a la funció inspectora, o per incompliment de les obligacions comptables dels subjectes passius, podrà determinar i quantificar la base imposable de forma indirecta:

- a) Aplicant dades i antecedents disponibles que siguin rellevants.
- b) Utilitzant elements que, indirectament, acreditin l'existència de l'objecte tributari i el fet imposable corresponent.
- c) Valorant els signes, índexs o mòduls dels contribuents, d'acord amb les dades, antecedents, sector econòmic i dimensió del fet de què es tracti.

Art 25è. Procediment. En cas que el règim d'estimació indirecta de bases tributàries resulti aplicable:

1. La Inspecció d'Hisenda Municipal haurà d'annexar a les actes incoades per regularitzar la situació tributària dels subjectes passius, un informe raonat sobre:

- a) Les causes determinants de l'aplicació del règim d'estimació indirecta.
- b) La situació de la comptabilitat dels registres obligatoris dels subjectes.
- c) La justificació dels mitjans elegits per determinar-ne les bases.
- d) Els càlculs i les avaluacions efectuats d'acord amb els punts anteriors.

2. En els supòsits en què la Inspecció no intervingui, l'òrgan gestor competent ha de dictar l'acte administratiu de fixació de la base i la liquidació tributària, i notificar-lo a l'interessat amb els requisits a què es refereix l'article 72 i 73 d'aquesta Ordenança, amb un informe raonat sobre els punts del paràgraf anterior.

3. L'aplicació del règim d'estimació indirecta no requereix cap acte administratiu previ que el declari, sense perjudici dels recursos i les reclamacions que procedeixin contra els actes i les liquidacions que en resultin.

En els recursos i les reclamacions que s'interposin podrà plantejar-se la procedència de l'aplicació del règim d'estimació indirecta.

Art. 26è. Base liquidable. S'entén per base liquidable el resultat de practicar a la base imposable, si escau, les reduccions establertes per l'ordenança fiscal corresponent.

EL DEUTE TRIBUTARI

Secció 1a. Concepte i elements constitutius

Art. 27è. Concepte. 1. El deute tributari està constituït per la quota, pels pagaments a compte o fraccionats, les quantitats retingudes o que s'haurien d'haver retingut i els ingressos a compte.

2. Si escau, també poden formar part del deute tributari:

- a) Els recàrrecs exigibles legalment sobre les bases o quotes.
- b) Els recàrrecs sobre els ingressos corresponents a les autoliquidacions, declaracions-liquidacions i declaracions presentades fora de termini, sense requeriment previ.
- c) L'interès de demora, que és l'interès legal del diner vigent durant el període en el qual aquest es merita, incrementat en un 25 per cent, llevat que la Llei de pressupostos generals de l'Estat n'estableixi un de diferent.
- d) El recàrrec de constrenyiment.
- e) Les sancions pecuniàries.

Art. 28è. Quota tributària. Cal determinar la quota tributària d'acord amb:

- a) Els tipus de gravamen aplicables, les tarifes, la quantia fixa assenyalada o l'aplicació conjunta d'alguns d'aquests sistemes.
- b) Els factors correctors que, en cada cas, cada ordenança estableix.
- c) Els beneficis fiscals que hi siguin aplicables.

Art. 29è. Tipus de gravamen. Són els tipus percentuals, de caràcter progressiu o proporcional, que cal aplicar sobre la base liquidable per obtenir la quota.

Art. 30è. Tarifa. És el quadre o taula d'importos reglamentàriament aprovats aplicable a diferents nivells o categories del fet imposable, d'acord amb la naturalesa, dimensió o capacitat contributiva presumpta d'aquest.

Art. 31è. Índexs i coeficients. 1. Són els factors aplicables a la base liquidable o a la tarifa, dins els límits legalment establerts, d'acord amb determinades característiques associades al fet imposable.

2. Quan la corresponent ordenança fiscal estableixi l'aplicació d'índexs d'acord amb la via pública en la qual es produeixi el fet imposable, cal aplicar les categories de vies públiques d'acord amb la classificació aprovada, que constituirà l'annex d'aquesta Ordenança.

Els carrers que no figuren en la classificació es consideren de categoria fiscal "D", llevat que l'ordenança corresponent disposi una altra cosa.

Secció 2a. Extinció del deute tributari

Art. 32è. Formes d'extinció del deute tributari

El deute tributari s'extingirà per:

- a) Pagament
- b) Prescripció
- c) Compensació
- d) Insolvència definitiva
- e) Condonació de sancions

Art. 33è. El pagament. 1. El deute tributari s'haurà de satisfer en els terminis i en la forma que preceptuï cada ordenança fiscal, i amb els mitjans de pagament que estableix aquesta Ordenança general.

2. S'entén que un deute tributari s'ha pagat en efectiu quan se n'ha ingressat l'import a Tresoreria o a les entitats col·laboradores autoritzades que tinguin competència per admetre'l.

3. Per tal que el pagament produeixi els efectes que li són propis, cal que cobreixi la totalitat del deute, llevat que se n'hagi concedit el fraccionament.

Art. 34è. Terminis de pagament per defecte. 1. El pagament s'ha de fer en els terminis establerts en cada ordenança fiscal específica; quan no ho estigui, els terminis de pagament seran els següents:

a) El pagament de les quotes procedents de padró, en el termini de dos mesos.

b) El pagament de les liquidacions, en el termini d'un mes a comptar des de la notificació.

c) El pagament de les autoliquidacions, en el termini d'un mes a comptar des del dia en què es produeix l'acreditació.

2. Cal pagar les taxes per serveis en el mateix moment de la prestació del servei o en els terminis establerts per l'ordenança respectiva.

3. Els deutes tributaris liquidats per l'Ajuntament que no han estat satisfets en el període voluntari s'han de fer efectius per la via de constrenyiment.

4. El termini de pagament en la via executiva serà d'un mes a comptar des del dia següent a la notificació de la provisió de constrenyiment.

5. En el supòsit que s'hagi concedit un ajornament del pagament, cal atènyer-se a allò que disposen els articles 88è i següents d'aquesta Ordenança.

Art. 35è. Persones que poden fer el pagament. 1. Pot fer el pagament del deute tributari qualsevol persona, tant si té interès pel compliment de l'obligació com si no en té, i tant si el deutor el coneix i l'aprova com si l'ignora.

2. En cap cas, el tercer que pagui el deute no està legitimat per exercir davant l'Administració els drets que corresponguin a la persona obligada a fer el pagament, independentment de les accions de repetició que hi siguin procedents d'acord amb el dret privat. Així mateix, podrà exercitar els drets que es deriven, al seu favor, exclusivament de l'acte de pagament.

3. A l'efecte d'allò que disposa el paràgraf anterior, no té la condició de tercer el successor del deute tributari que pagui els deutes liquidats a nom del subjecte passiu anterior.

Art. 36è. Autonomia dels deutes tributaris. 1. Els deutes tributaris es presumeixen autònoms.

2. El deutor amb diversos deutes pendents pot imputar el pagament en període voluntari al deute o als deutes que determini lliurement.

3. En aquells casos d'execució forçosa en què s'hagin acumulat diversos deutes del mateix subjecte passiu i no es puguin satisfer totalment, cal aplicar el pagament al crèdit més antic i determinar-ne l'antiguitat d'acord amb la data en què ha estat exigible.

4. El cobrament d'un deute de venciment posterior no extingeix el dret de la Corporació a percebre els anteriors que estiguin en descobert.

Secció 3a. La prescripció

Art. 37è. Prescripció. Després de quatre anys, prescriuran els drets i les accions següents:

- a) El dret de l'Ajuntament a determinar el deute tributari mitjançant la liquidació corresponent.
- b) L'acció per exigir el pagament dels deutes tributaris liquidats.
- c) L'acció per imposar sancions tributàries.
- d) El dret a la devolució d'ingressos indeguts.

Art. 38è. Càlcul del termini de prescripció. 1. El termini de prescripció es comença a computar, en els diferents supòsits previstos per l'article anterior, de la manera següent:

a) En el cas del dret de l'Ajuntament a determinar el deute tributari mitjançant la liquidació corresponent:

1. Tributs objecte d'autoliquidació: des del dia en què acabi el termini per presentar l'autoliquidació corresponent.

2. Tributs objecte de declaració: des del dia en què acabi el termini reglamentari per presentar la declaració.

b) En el cas de l'acció per exigir el pagament dels deutes tributaris liquidats: des de la data en què acabi el termini de pagament voluntari.

c) En el cas de l'acció per imposar sancions tributàries: des del moment en què es van cometre les respectives infraccions.

d) En el cas del dret a la devolució d'ingressos indeguts: des del dia en què s'hagi fet l'ingrés indegut.

2. Els terminis de prescripció s'interrompan, i es computarà a partir de la data d'interrupció una altra vegada el període de prescripció, per les següents accions:

a) Per qualsevol acció administrativa feta amb coneixement formal del subjecte passiu conduent al reconeixement, regulació, inspecció, assegurament, comprovació, liquidació i recaptació de l'exacció meritada per cada fet imposable.

b) S'entendrà no produïda la interrupció del càlcul de la prescripció quan, començades actuacions inspectores, aquestes se suspenguin més de sis mesos per motius no atribuïbles a l'obligat tributari.

c) Per la interposició de reclamacions o recursos de qualsevol mena.

d) Per qualsevol actuació del subjecte passiu dirigida al pagament o liquidació del deute.

e) Per qualsevol acte fefaent del subjecte passiu que pretengui la devolució d'ingressos indeguts o per qualsevol acte de l'Administració que en reconegui l'existència.

3. El termini de prescripció de les accions i drets esmentats a l'article anterior s'aplicarà a partir del primer de gener de 1999, independentment de la data en que s'haguessin realitzat els corresponents fets imposables, comès les infraccions o efectuat els ingressos indeguts, sense perjudici de que la interrupció de la prescripció produïda, en el seu cas, amb anterioritat a aquella data produeixi els efectes previstos a la normativa vigent.

Art. 39è. Aplicació de la prescripció. La prescripció s'aplicarà d'ofici, sense necessitat que el subjecte passiu la invoqui o l'exceptui.

Secció 4a. La compensació

Art. 40è. Normes generals de compensació. 1. Els deutes tributaris, en període voluntari o executiu de recaptació, es podran extingir totalment o parcialment per compensació:

a) Amb els crèdits reconeguts per un acte administratiu ferm a favor del subjecte passiu en virtut de devolucions d'ingressos indeguts per qualsevol tribut.

b) Amb altres crèdits reconeguts per un acte administratiu ferm a favor del subjecte passiu.

2. La compensació es pot fer d'ofici o a instància de part.

3. Quan una liquidació, l'import de la qual hagi estat ingressat, sigui anul·lada i substituïda per una altra, es podrà disminuir aquesta amb la quantitat prèviament ingressada.

4. Els deutes a favor de l'Ajuntament de Barcelona, quan el deutor sigui un ens de dret públic l'activitat del qual no es regeixi per l'ordenament privat, seran compensables d'ofici una vegada transcorregut el termini d'ingrés en període voluntari.

Art. 41è. Compensació d'ofici. 1. Els deutes tributaris de les altres administracions públiques seran compensables d'ofici una vegada transcorregut el termini d'ingrés en període voluntari.

2. Els deutes tributaris quan els deutors no siguin ens públics seran compensables d'ofici, i una vegada transcorregut el termini d'ingrés en període voluntari, s'inclourà en la compensació el corresponent recàrrec de constrenyiment.

Art. 42è. Compensació a instància del subjecte passiu. 1. La sol·licitud de compensació ha de recollir les dades següents:

a) Nom i cognoms, raó social o denominació i domicili del subjecte passiu.

b) Deute tributari la compensació del qual se sol·licita i import d'aquest deute.

c) Crèdit contra l'Ajuntament la compensació del qual s'ofereix i import i naturalesa d'aquest crèdit.

d) Declaració expressa de no haver cedit el crèdit.

e) Lloc, data i signatura del peticionari.

2. A la sol·licitud de compensació s'adjuntaran els documents següents:

a) Si el deute tributari la compensació del qual se sol·licita ha estat determinat mitjançant autoliquidació, model oficial d'autoliquidació degudament complimentat .

b) Acta administrativa en la qual es reflecteixi l'existència del crèdit reconegut, pendent de pagament.

3. Si la sol·licitud de compensació es presenta en període voluntari i en acabar el termini està pendent de resolució, no es dictarà la providència de constrenyiment.

Quan es presenti en període executiu, se suspendran cautelament les actuacions de cobrament fins a la resolució de la sol·licitud.

4. Si la sol·licitud no reuneix els requisits o no s'adjunten els documents indicats en l'apartat 2 d'aquest article, es requerirà el sol·licitant perquè, en un termini de 10 dies, esmeni la falta o adjunti els documents preceptius, amb la indicació que si no ho fa així se'l considerarà desistit de la seva sol·licitud.

En particular, si la sol·licitud s'ha presentat en el període voluntari d'ingrés, se l'advertirà que, si el termini d'ingrés ha transcorregut en acabar el termini assenyalat en el paràgraf anterior sense que s'hagi fet el pagament ni aportat els documents, s'exigirà el deute per la via de constrenyiment amb els recàrrecs i interessos corresponents.

5. Si la compensació es denega i aquesta s'ha sol·licitat en període voluntari, el deute s'ha de satisfer juntament amb els interessos de demora, acreditats fins a la data de la resolució, en el termini establert en l'article 34 de la present Ordenança. Acabat el termini esmentat, si no es produeix l'ingrés, s'exigirà el deute pendent per la via de constrenyiment.

Si la compensació s'ha sol·licitat en període executiu i es denega, es continuarà el procediment de constrenyiment.

6. La resolució de les sol·licituds de compensació s'ha de dictar en el termini de sis mesos a comptar des del dia de presentació de la sol·licitud al Registre General.

Transcorregut aquest termini sense que s'hagi dictat cap resolució, la sol·licitud es podrà considerar desestimada en la forma i amb els efectes previstos en l'article 43 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Art. 43è. Efectes de la compensació. 1. Un cop acordada la compensació, el crèdit i el deute queden extingits en la quantitat concurrent.

2. Com a conseqüència d'allò que disposa el paràgraf anterior, l'Administració municipal ha de lliurar a l'interessat el justificant corresponent de l'extinció del deute, ha de declarar extingit el crèdit compensat i ha de practicar les operacions comptables que calguin.

3. Quan el crèdit sigui superior a l'import del deute tributari, l'Administració municipal ha de practicar la liquidació minorant el crèdit i expressant la quantia del romanent a favor de l'interessat.

4. Quan el crèdit sigui inferior a l'import del deute tributari, la part de deute tributari no compensada seguirà el règim ordinari, i es procedirà al constrenyiment, si no és ingressada en el termini establert en l'article 34 d'aquesta Ordenança, o es continuarà el procediment si el deute ja estava constret.

Secció 5a. Altres formes d'extinció

Art. 44è. Insolvència. 1. Els deutes que no s'han pogut fer efectius per insolvència provada del subjecte passiu i els responsables restants s'han de declarar provisionalment extingits en la quantia procedent mentre no es rehabilitin en els terminis de prescripció.

2. Si un cop vençut el termini de prescripció el deute no ha estat rehabilitat, queda definitivament extingit.

Art. 45è. Condonació. 1. Els deutes només poden ser objecte de condonació, rebaixa o perdó en virtut de llei, en la quantia i amb els efectes que en el seu cas aquesta determini.

2. Els expedients de condonació de sancions tributàries s'incoaran amb sol·licitud prèvia de l'interessat que es formularà dins del termini de trenta dies a partir de la notificació de les sancions tributàries.

3. El procediment de cobrament de la sanció se suspendrà cautelarment fins a la resolució de la sol·licitud, sense perjudici, en el cas que es desestimi la petició, que es procedeixi a la liquidació d'interessos de demora durant el termini que hagi durat la suspensió. En el cas que la sanció s'hagi liquidat conjuntament amb la quota tributària es procedirà a desglossar-la.

4. S'incorporarà a l'expedient un informe sobre les circumstàncies econòmiques de l'infractor, que començarà amb l'estat de tributació i l'informe preceptiu de la Inspecció de Tributs Municipals.

5. L'expedient serà elevat a l'Alcaldia per tal que sigui resolt, acompanyat d'un informe en el qual es faci constar la raó de la imposició de la sanció, les circumstàncies que concorren en el peticionari en les seves relacions amb l'Administració i si es considera aconsellable o no que s'accedeixi a allò que s'ha sol·licitat.

Secció 6a. Les garanties

Art. 46è. Prelació de la Hisenda municipal. 1. La Hisenda municipal gaudeix de prelación per al cobrament dels crèdits tributaris vençuts i no satisfets, sempre que hi concorri amb creditors que no en siguin de domini, penyora, hipoteca o qualsevol altre dret real degudament inscrit en el registre corresponent abans de la data en què s'hi ha consignat el dret de la Hisenda municipal.

2. En les exaccions que graven periòdicament els béns o els drets inscripibles en un registre públic o els seus productes directes, certs o presumptes, la Hisenda municipal tindrà preferència sobre qualsevol altre creditor o adquirent, encara que aquests hi hagin inscrit els seus drets, per cobrar els deutes no satisfets corresponents a l'any natural en el qual té lloc l'acció administrativa de cobrament i a l'any immediatament anterior. A aquest efecte, cal entendre que l'acció administrativa de cobrament s'exerceix quan s'inicia el procediment de recaptació en període voluntari.

Art. 47è. Hipoteca especial. 1. Per tenir la mateixa preferència que l'article anterior indica, per deutes anteriors als que expressa o per una quantitat superior a la que en resulta, es podrà constituir voluntàriament pel deutor o ser exigida per la Hisenda municipal la constitució d'una hipoteca especial. Aquesta hipoteca tindrà efectes des de la data en què quedi inscrita.

2. Per practicar la inscripció de la hipoteca especial en el registre corresponent cal que prèviament sigui acordada, i acceptada si escau, la constitució d'aquesta com a garantia, per part del tresorer municipal.

Art. 48è. Afecció de béns. 1. Sempre que l'ordenança fiscal reguladora de cada exacció concedeix un benefici d'exempció o una bonificació l'efectivitat de la qual depèn del compliment per part del contribuent de qualsevol requisit que aquella ordenança exigeix, l'administració tributària municipal ha de fer figurar l'import total de la liquidació que caldria haver girat si no s'hagués concedit el benefici fiscal, la qual es farà constar per nota marginal d'afecció als registres públics.

Art. 49è. Anotació preventiva d'embargament. Una vegada s'ha començat la via de constrenyiment, l'Institut Municipal d'Hisenda pot procedir a l'anotació preventiva d'embargament de béns en el Registre corresponent.

Art. 50è. Altres garanties del deute. Quan s'acordi la suspensió, el fraccionament o l'ajornament del deute, l'Administració tributària municipal podrà exigir la constitució de garanties establertes en l'article 89 i següents de la present Ordenança.

Capítol V

EXEMPCIONS, REDUCCIONS O BONIFICACIONS

Secció 1a. Disposicions generals

Art. 51è. Enunciació. 1. No es poden concedir més exempcions, bonificacions o reduccions que aquelles que la Llei hagi autoritzat de manera concreta.

2. En els actes d'aprovació de plans d'actuació sectorial o instruments de planejament, el Consell Plenari pot establir beneficis fiscals dels tributs municipals en el marc legislatiu vigent i sotmesos, en tot cas, als principis de capacitat econòmica i de justícia distributiva.

Art. 52è. Interpretació. 1. Les exempcions, bonificacions i reduccions s'han d'interpretar en sentit estricte, no es poden aplicar a altres persones -i solament per a les seves obligacions tributàries pròpies i directes-, que les taxativament previstes i tampoc no es poden estendre a altres supòsits que els específicament assenyalats.

2. Quan les ordenances respectives declarin exempt del pagament dels tributs l'Estat, aquest benefici no pot comprendre les entitats o organismes que, qualsevulla que sigui la seva relació o dependència amb l'Estat, gaudeixen de personalitat jurídica pròpia i independent i no tinguin reconeguda per la Llei cap exempció especial.

Art. 53è. Sol·licitud. 1. Els subjectes passius han de sol·licitar l'aplicació de les exempcions, bonificacions o reduccions pregades que escaiguin, en els terminis següents:

a) Si es tracta de liquidacions que tenen origen en les declaracions dels subjectes passius, en formular la declaració.

b) Si es refereixen a exaccions municipals que, per la continuïtat del fet imposable, siguin objecte de padró, matrícula o registre, en el període d'exposició al públic, o bé en el període voluntari per fer l'ingrés de la quota tributària.

c) En les taxes per serveis que calgui fer efectives en el moment de la prestació, prèviament o simultàniament a la seva sol·licitud.

d) En el cas d'exaccions subjectes al sistema d'autoliquidació, els interessats han de presentar la declaració-liquidació corresponent aplicant-hi, amb caràcter provisional, la bonificació o l'exempció que, segons el seu parer, hi escaigui i independentment de les responsabilitats en què poden incórrer si falsegen les dades justificatives del benefici fiscal o si és evident que la causa invocada no es pot considerar inclosa en les normes que hi són aplicables. Juntament amb el document de declaració-liquidació, cal formular la sol·licitud del benefici fiscal.

e) En els altres casos, en el termini de reclamació a l'Ajuntament de la liquidació practicada.

2. Els beneficiaris d'exempcions o bonificacions han de comunicar a l'Administració els fets que impliquen l'extinció del benefici fiscal.

Capítol VI

LES INFRACCIONS TRIBUTÀRIES

Art. 54è. Concepte i classificació. 1. Són infraccions tributàries les accions i omissions tipificades i sancionades per la Llei.

2. D'acord amb allò que disposa l'article 11 de la Llei 39/88, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, en matèria de tributs locals serà d'aplicació el règim d'infraccions i sancions regulat en la Llei general tributària i en les disposicions que complementen o desenvolupen aquesta normativa, d'acord amb el Reial decret 1930/1998, d'11 de setembre, pel qual es desenvolupa el règim sancionador tributari.

3. Les infraccions tributàries poden ser simples i greus.

Art. 55è. Tipificació. 1. És infracció simple l'incompliment de les obligacions o dels deures tributaris exigits a qualsevol persona, sigui o no subjecte passiu, per raó de la gestió dels tributs i quan no constitueixi infracció greu i no operi com a element de graduació de la sanció.

En especial, constitueixen infraccions simples:

a) La manca de presentació de declaracions o la presentació de declaracions falses, incompletes o inexactes.

b) L'incompliment dels deures de subministrar dades, informes o antecedents amb transcendència tributària, deduïts de les seves relacions econòmiques, professionals o financeres amb terceres persones, establerts en els articles 111 i 112 de la Llei general tributària.

c) L'incompliment de l'obligació de comunicar a la Hisenda municipal qualsevol fet o circumstància que impliqui variació en la relació juridicotributària o en la determinació de la quota corresponent. A títol d'exemple cal referir-se a canvis de titularitat, modificacions de la base tributària, pèrdua de les circumstàncies que hagin determinat la concessió d'exempcions, bonificacions o subvencions, variacions d'ordre físic, econòmic o jurídic, que es produeixen en l'exercici de les activitats gravades per l'impost sobre activitats econòmiques, etc.

d) L'incompliment de l'obligació de consignar o comunicar el número d'identificació fiscal (NIF), en declaracions, comunicacions o escrits relacionats amb la gestió dels tributs.

e) L'incompliment del deure de declarar a la Hisenda municipal el domicili tributari o l'incompliment de comunicar, en forma, els canvis que s'hi produeixen i del deure dels subjectes passius que resideixen a l'estranger durant més de sis mesos l'any, de designar un representant amb domicili en territori espanyol, d'acord amb allò que es preveu en els articles 45.2 i 46 de la Llei general tributària i 19 i 20 de la present Ordenança general.

f) La resistència, excusa o negativa a les actuacions de l'Administració tributària municipal, ja sigui en fase de gestió, inspecció o recaptació. Es considera que es produeix quan l'obligat tributari, degudament notificat i advertit, no atén els requeriments o fa actuacions destinades a dilatar o impedir les actuacions, així com en els casos d'incompareixença, negativa a l'entrada, permanència en finques o locals i coaccions als òrgans de l'Administració tributària.

2. Constitueixen infraccions greus les conductes següents :

a) No ingressar en els terminis reglamentàriament assenyalats la totalitat o part del deute tributari, llevat que es regularitzi la situació d'acord amb allò que estableix l'article 88 d'aquesta Ordenança general o sigui procedent l'aplicació d'allò que es preveu en els articles 94 i 95.

b) No presentar, presentar fora de termini després del requeriment fet per l'Ajuntament o presentar de forma incompleta o incorrecta les declaracions o documents necessaris perquè l'Ajuntament pugui practicar la liquidació d'aquells tributs que no s'exigeixin pel procediment d'autoliquidació.

c) Gaudir o rebre de manera indeguda beneficis fiscals, exempcions, desgravacions o devolucions.

Art. 56è. Sancions. 1. Les infraccions simples seran sancionades amb una multa de 6,01 a 901,52 €, amb les excepcions següents:

Les infraccions tipificades en l'apartat 1b) de l'article anterior seran sancionades amb multes de 6,01 a 1.202,02 € per cada dada omesa, falsejada o incompleta.

Quan els obligats tributaris no atenguin els requeriments dels òrgans de la Inspecció relatius a l'examen de documents, llibres o altres proves comptables de les quals es derivin dades a presentar o aportar, així com per a la comprovació o compulsua de les declaracions, la infracció es sancionarà amb una multa de 300,51 a 6.010,12 €.

2. Les infraccions tributàries greus seran sancionades amb una multa pecuniària proporcional del 50 al 150% del deute tributari o de l'import dels beneficis o devolucions obtinguts indegudament.

3. Així mateix, seran exigibles els interessos de demora del temps transcorregut entre la fi del termini voluntari de pagament i el dia en què es practiqui la liquidació que regularitzi la situació tributària.

4. Quan l'import del perjudici econòmic corresponent a la infracció tributària greu representi més del 50% de les quantitats a ingressar i excedeixi de 30.050,61 €, concurrent-hi a més, resistència, negativa o obstrucció a l'acció investigadora de l'Administració municipal, o utilització de mitjans fraudulents en la comissió de la infracció com: existència d'anomalies substancials en la comptabilitat i la utilització de factures, justificants o altres documents falsos o falsejats, els infractors podran ser sancionats a més amb:

a) La pèrdua, durant un termini de fins a cinc anys, de la possibilitat d'obtenir subvencions o ajudes públiques i del dret a gaudir de beneficis o incentius fiscals.

b) La prohibició, durant un termini de fins a cinc anys, d'establir contractes amb l'Ajuntament de Barcelona i els seus organismes autònoms.

Art. 57è. Graduació. 1. Les sancions tributàries es graduaran en cadascun dels supòsits de conformitat amb:

a) La comissió repetida d'infraccions tributàries.

b) La resistència, negativa o obstrucció a l'acció investigadora de l'Administració municipal.

c) La utilització de mitjans fraudulents en la comissió de la infracció o la comissió d'aquesta per persona interposada.

d) L'ocultació a l'Administració mitjançant la falta de presentació de declaracions o la presentació de declaracions incompletes o inexactes, de les dades necessàries per a la determinació del deute tributari, i d'aquest fet es derivi una disminució del deute.

e) En qualsevol cas, es procedirà d'acord amb allò que preveuen els articles 15 i 16 de la Llei de drets i garanties del contribuent.

2. Els criteris de graduació són aplicables simultàniament.

3. Els criteris establerts en l'apartat d) s'aplicaran, exclusivament, per a la graduació de les sancions per infraccions greus.

4. La valoració i aplicació d'aquests criteris de graduació es farà de conformitat amb els articles 15 a 20 del RD 1930/1998, de l'11 de setembre.

5. La quantia de les sancions per infraccions tributàries greus es reduirà en un 30% quan el subjecte infractor o, si escau, el responsable, manifestin la seva conformitat amb la proposta de regularització que se'ls formuli. La posterior

interposició de qualsevol recurs o reclamació contra l'acte administratiu de la regularització determinarà l'exigència de la reducció practicada.

Art. 58è. Procediment i competència. 1. És òrgan competent per acordar i imposar les sancions consistents en multa pecuniària per infraccions simples el director-gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda.

2. La competència per acordar i imposar sancions pecuniàries per infraccions greus correspon als òrgans que han de dictar els actes administratius pels quals es practiquen les liquidacions provisionals o definitives competents.

3. Per a la imposició de sancions no pecuniàries, la competència correspon a l'alcalde, llevat que es tracti d'una suspensió d'ocupació o càrrec públic dependent de la Corporació, que en tal cas correspon al Ple.

4. La imposició de les sancions tributàries es farà, en tot cas, mitjançant un expedient diferent o separat de l'instruït per a la comprovació i investigació de la situació tributària del subjecte infractor. En tot cas, es donarà audiència a l'interessat, i es tramitarà d'acord amb els articles 29 a 36 del RD1930/1998, de 30 de setembre.

5. Quan en el curs del procediment de comprovació i investigació que practiqui la Inspecció dels Tributs es manifestin fets o circumstàncies que podrien ser constitutives d'infraccions tributàries, es procedirà a instruir el corresponent expedient sancionador i tramitar-lo i resoldre'l d'acord amb els articles esmentats en l'apartat anterior i, en especial, quan sigui procedent, per l'article 34 per la tramitació abreujada i per allò que s'estableix en els articles 63 bis, 3 i 4 del Reglament general de la Inspecció, modificats per la Disposició final primera, 5.6.7 del Reial decret esmentat.

Quan es tracti de sancions pecuniàries per infraccions tributàries simples, la tramitació i instrucció de l'expedient podran encomanar-se a l'actuari que va desenvolupar les actuacions o a un altre funcionari de la inspecció.

En el cas de sancions pecuniàries amb infraccions tributàries greus, serà competent per acordar la iniciació de l'expedient el funcionari actuari, amb autorització de l'inspector en cap. La tramitació i instrucció de la proposta de resolució podrà encomanar-se a aquest funcionari o a un altre adscrit a la Inspecció i la resolució de l'expedient correspondrà a l'inspector en cap.

Quan els fets i les circumstàncies manifestats per la Inspecció, i recollits en acta o diligència, puguin determinar sancions no pecuniàries per infraccions tributàries, els actuaris proposaran la iniciació d'un expedient mitjançant una moció dirigida a l'inspector en cap el qual si ho creu procedent, es remetrà, si escau, a l'òrgan competent per acordar la iniciació de l'expedient.

Art. 59è. Suspensió de l'execució i extinció. 1. L'execució de les sancions tributàries se suspendrà automàticament, sense necessitat d'aportar cap tipus de garantia, mitjançant la presentació del recurs en el termini establert, sense que es puguin executar fins que siguin fermes en via administrativa. Aquesta suspensió serà aplicada automàticament pels òrgans encarregats del cobrament del deute sense necessitat que el contribuent ho sol·liciti.

2. Un cop exhaurida la via administrativa, els òrgans de recaptació no començaran les actuacions de procediment de constreyniment mentre no acabi el termini per interposar el recurs contenciós administratiu. Si durant aquest termini l'interessat comunica a l'òrgan esmentat la interposició del recurs, amb petició de suspensió i oferiment de garantia per garantir el deute, es mantindrà la paralització del procediment mentre conservi la vigència i eficàcia la garantia aportada. El

procediment es reprendrà o suspèn timerà segons la decisió que adopti l'òrgan judicial en la peça de suspensió.

3. La responsabilitat que resulta de les infraccions s'extingeix amb el pagament o el compliment de la sanció, per prescripció o per mort dels subjectes infractors, per la qual cosa el cobrament de les sancions liquidades i notificades amb anterioritat se suspèn timerà i el deute corresponent es declararà extingit quan es tingui constància de la defunció.

4. Les sancions tributàries solament podran ser condonades de manera gracieable, deferència que ha de ser concedida discrecionalment per l'alcalde d'acord amb els requisits i el procediment que l'article 89.2 de la Llei general tributària i la legislació concordant determinen.

Capítol VII

LA GESTIÓ TRIBUTÀRIA

Secció 1a. Normes generals i procediment

Art. 60è. Formes d'iniciació. La gestió dels tributs s'iniciarà:

a) Per declaració, autoliquidació o iniciativa del subjecte passiu, del retenidor o de l'obligat al pagament, i de qualsevol persona obligada a presentar declaracions d'acord amb les normes de cada tribut.

b) D'ofici, a iniciativa dels òrgans de l'Administració tributària municipal en l'àmbit de les seves competències.

c) Per actuació investigadora dels òrgans de l'Administració tributària municipal en l'àmbit de les seves competències.

Art. 61è. Declaració. 1. Té la consideració de declaració tributària qualsevol document per mitjà del qual es manifesti o es reconegui espontàniament davant l'Administració municipal que han concorregut les circumstàncies o els elements integrants del fet imposable.

2. La presentació d'una declaració no implica l'acceptació de la procedència del gravamen.

3. També es considera declaració tributària la presentació dels documents que continguin el fet imposable o que el constitueixin.

4. L'Administració municipal pot reclamar declaracions, i l'ampliació d'aquestes, així com la correcció dels defectes advertits, quan sigui necessari per a la liquidació i la comprovació del tribut, com també la informació suplementària que hi escaigui.

Art. 62è. Denúncia. 1. L'acció investigadora dels òrgans administratius es pot iniciar com a conseqüència d'una denúncia. L'exercici de l'acció de denúncia és independent de l'obligació de col·laborar amb l'Administració tributària, segons el que preveuen els articles 111 i 112 de la Llei general tributària.

2. El denunciant no es considerarà interessat en l'actuació investigadora iniciada com a conseqüència de la denúncia, ni legitimat per interposar-hi, com a tal, recursos ni reclamacions. Es poden arxivar sense cap més tràmit aquelles denúncies que manifestament no tinguin fonament.

Art. 63è. Consultes. 1. Els subjectes passius i altres obligats tributaris poden formular consultes degudament documentades a l'Administració municipal pel que fa al règim, la classificació o la qualificació tributària que els correspongui en cada cas, en la forma i amb l'abast previst en l'article 107 de la Llei general tributària.

2. Igualment, podran formular consultes, sempre que estiguin degudament documentades, els col·legis professionals, les cambres oficials, les organitzacions patronals, els sindicats, la federació d'associacions de veïns, les associacions de consumidors, les associacions empresarials i les organitzacions professionals, així com les federacions que agrupin els organismes o les entitats esmentats, quan es refereixin a qüestions que afectin a la generalitat dels seus membres o associats.

3. Llevat que per Llei es disposi altrament, la resposta no tindrà efectes vinculants per a l'Administració municipal.

4. No obstant això, l'obligat tributari que, un cop rebuda resposta a la seva consulta, hagi complert les obligacions tributàries d'acord amb la resposta de l'òrgan competent, no incorrerà en responsabilitat, sense perjudici de l'exigència de les quotes, imports, recàrrecs i interessos de demora pertinents, si compleix els requisits següents:

a) Haver presentat tots els antecedents i exposat les circumstàncies necessaris per a la formació del judici de l'Administració.

b) Els antecedents i les circumstàncies esmentats no s'han d'haver modificat posteriorment.

c) La consulta s'ha d'haver formulat abans de produir-se el fet imposable o dins el termini establert per declarar-lo.

L'exempció de responsabilitat cessa en cas que es modifiqui la legislació aplicable, i no pot impedir en cap cas l'exigència d'interessos de demora, a més de les quotes, els imports o els recàrrecs pertinents.

5. Els interessats no poden recórrer contra la resposta sense descartar de fer-ho posteriorment contra l'acte administratiu dictat de conformitat amb els criteris manifestats en la contestació.

6. Formulada una consulta, l'òrgan competent de l'Administració tributària municipal la remetrà al Consell Tributari Municipal per tal que l'informi.

7. Un cop escoltat el Consell Tributari Municipal, la competència per evacuar les consultes esmentades recau en el Regidor-President de la Comissió de Presidència i Hisenda.

Art. 64è. Rectificació d'errors. L'Administració municipal pot rectificar en qualsevol moment, d'ofici o a instància del subjecte passiu, els errors materials o de fet i els aritmètics comesos en el procediment de gestió tributària, sempre que no hagin transcorregut cinc anys des que es dictà l'acte administratiu que es pretén rectificar.

Secció 2a. Drets i garanties en els procediments tributaris

Art. 65è. Obligació de resoldre. 1. L'Administració tributària està obligada a resoldre expressament totes les qüestions que es plantegin en els procediments de gestió tributària iniciats d'ofici o a instància de part llevat dels procediments relatius a l'exercici dels drets que únicament hagin de ser objecte de comunicació i quan es produeixi la caducitat, la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de procediment, la renúncia o el desistiment dels interessats. Malgrat això, quan l'interessat demani expressament que l'Administració tributària declari que s'ha produït alguna de les

circumstàncies esmentades, aquesta quedarà obligada a resoldre sobre la seva petició.

2. Els actes de liquidació, els de comprovació de valor, els que resolguin recursos i reclamacions, els que deneguin la suspensió de l'execució d'actes de gestió tributària seran motivats amb referència als fets i fonaments de dret.

Art. 66è. Al·legacions. Els contribuents podran, en qualsevol moment del procediment de gestió tributària anterior al tràmit d'audiència, o si escau, a la redacció de la proposta de resolució, presentar al·legacions i aportar documents o altres elements d'enjudiciament, que seran tinguts en compte pels òrgans competents en redactar la corresponent proposta de resolució.

Art. 67è. Audiència de l'interessat. 1. En tot procediment de gestió tributària es donarà audiència a l'interessat abans de redactar la proposta de resolució perquè pugui al·legar el que convingui al seu dret, en el termini màxim de 10 dies.

2. Es podrà prescindir del tràmit d'audiència quan no figurin en el procediment, ni siguin tinguts en compte en la resolució, altres fets ni altres al·legacions i proves que les lliurades per l'interessat.

Art. 68è. Drets del interessats. L'interessat que sigui part en un procediment de gestió tributària podrà conèixer, en qualsevol moment del seu desenvolupament, l'estat de la tramitació del procediment. Així mateix podrà obtenir, al seu càrrec, còpia dels documents que figurin a l'expedient i que s'hagin de tenir en compte per l'òrgan competent a l'hora de dictar resolució, llevat que afectin interessos de tercers o a la intimitat d'altres persones o que així ho disposi una llei. En les actuacions de comprovació i investigació, aquestes còpies es facilitaran en el tràmit d'audiència a l'interessat.

La resolució que denegui la sol·licitud de còpia de documents obrants a l'expedient deurà motivar-se.

Art. 69è. Terminis de resolució. 1. El termini màxim serà de sis mesos, llevat que la normativa aplicable fixi un termini diferent.

2. Si venç el termini de resolució en els procediments iniciats a instància de part, sense que l'òrgan competent l'hagi dictat expressament, es produiran els efectes que estableixi la normativa aplicable.

Secció 3a. Liquidació

Art. 70è. Liquidació. 1. Les liquidacions tributàries poden ser provisionals o definitives.

2. Tenen consideració de definitives les practicades amb comprovació administrativa del fet imposable i de la seva valoració, tant si hi ha hagut liquidació provisional com si no n'hi ha hagut, així com aquelles que no hagin estat comprovades dins el termini que assenyali la Llei de cada tribut, sense perjudici de la prescripció.

En els altres casos, tenen caràcter provisional, siguin a compte, siguin complementàries, parcials o totals.

3. L'Administració municipal no està obligada a ajustar les liquidacions a les dades consignades pels subjectes passius en llurs declaracions.

4. Quan en una liquidació d'un tribut la base es determini d'acord amb les establertes per altres, aquella no serà definitiva fins que aquestes últimes siguin fermes.

5. L'Administració tributària municipal pot emetre liquidacions provisionals d'ofici, d'acord amb la informació següent:

a) Les dades consignades en les declaracions tributàries i els justificants corresponents presentats pel subjecte passiu.

b) Quan els elements de prova en poder dels serveis d'inspecció posin de manifest la realització del fet imposable, o l'existència d'elements no declarats, o l'existència d'elements determinants del deute tributari diferents dels declarats.

c) Amb relació als expedients de devolució tributaris, quan no coincideixi l'import sol·licitat pel subjecte passiu amb l'estimació realitzada pels òrgans de l'Administració municipal

6. Per tal de practicar aquestes liquidacions provisionals d'ofici, l'Ajuntament podrà dur a terme totes aquelles actuacions de comprovació abreujada que siguin necessàries tot i que no s'admetrà, en cap cas, l'extensió d'aquestes actuacions a l'examen de la documentació comptable d'activitats empresarials o professionals. No obstant això, en el supòsit de devolucions tributàries, el subjecte passiu haurà de mostrar, si fos requerit, els registres i documents establerts per les normes tributàries per tal que l'Ajuntament pugui comprovar que les dades declarades coincideixen amb les que figuren en els registres i documents esmentats.

7. Abans d'emetre la liquidació a què fan referència els dos apartats anteriors, l'expedient es posarà de manifest a l'interessat o, si escau, als seus representats, per tal que, en un termini no inferior a deu dies ni superior a quinze, pugui presentar les al·legacions, documents o justificants que estimi oportuns.

Art. 71è. Competència. 1. Les liquidacions són emeses i aprovades pels òrgans de l'Administració tributària municipal en l'àmbit de les seves competències.

Secció 4a. Notificació

Art. 72è. Notificació de la liquidació. 1. Les liquidacions tributàries s'han de notificar als subjectes passius, i han d'indicar:

a) Els elements essencials de la liquidació. Quan suposin un augment de la base imposable respecte a la declarada per l'interessat, la notificació ha d'expressar de forma concreta els fets i elements que la motiven.

b) Els mitjans d'impugnació que puguin ser exercits, amb indicació dels terminis i els organismes davant els quals han de ser interposats.

c) El lloc, el termini i la manera com es pot satisfer el deute tributari.

2. Les liquidacions definitives, tot i que no rectifiquin les provisionals, s'han d'acordar mitjançant un acte administratiu i s'han de notificar vàlidament a l'interessat.

3. En el cas de tributs de cobrament periòdic per rebut, i d'acord amb el que estableixi l'ordenança fiscal respectiva, cal notificar individualment la liquidació corresponent a l'alta en el padró, la matrícula o el registre respectius. Sense perjudici d'allò que estableixen els apartats següents d'aquest article, les liquidacions successives es poden notificar col·lectivament mitjançant la publicació d'edictes que ho adverteixin. L'increment de la base tributària sobre la resultant de les declaracions s'ha de notificar al subjecte passiu amb expressió concreta dels fets i els elements addicionals que ho hagin motivat, excepte quan la modificació tingui origen en actualitzacions o revisions de caràcter general autoritzades per les

lleis. L'exposició al públic de padrons, matrícules o registres té l'efecte de notificació de la liquidació a cadascun dels interessats des de l'endemà de la data en què acaba el termini establert per l'article 77 d'aquesta Ordenança.

4. Les ordenances fiscals respectives poden establir supòsits en els quals la notificació expressa de les liquidacions no és preceptiva, sempre que l'Administració municipal adverteixi per escrit sobre aquesta peculiaritat el presentador de la declaració, el document o la notificació d'alta.

Art. 73è. Notificació d'actes dels procediments tributaris i recaptatoris. 1.

Les notificacions es practicaran per qualsevol sistema que permeti tenir constància de la recepció per part de l'interessat o el seu representant, així com de la data, la identitat i el contingut de l'acte notificat. L'acreditació de la notificació practicada s'incorporarà a l'expedient corresponent.

2. En tots els procediments iniciats a sol·licitud de l'interessat, la notificació es durà a terme en el lloc que aquest hagi assenyalat, a aquest efecte, en la sol·licitud. Quan això no sigui possible, en qualsevol lloc adequat per a aquesta finalitat i mitjançant qualsevol sistema que compleixi el requisit fixat en l'apartat cinquè d'aquest article.

3. Quan la notificació es practiqui en el domicili de l'interessat, i en el cas que aquest no s'hi trobi en el moment de fer el lliurament de la notificació esmentada, se'n podrà fer càrrec qualsevol persona que es trobi en aquell domicili i faci constar la seva identitat.

4. Quan l'interessat o el seu representant rebutgin la notificació, es farà constar aquest fet dins l'expedient corresponent, especificant-hi les circumstàncies de l'intent de notificació realitzat; la notificació es considerarà practicada i continuaran els tràmits següents del procediment.

5. Quan els interessats en un procediment siguin desconeguts, s'ignori el lloc de la notificació o el mitjà pel qual es pot fer efectiva la correcta notificació, així com quan intentada la notificació corresponent dues vegades, en diferents dies i a diferents hores, no es pugui dur a terme, es citarà l'interessat o el seu representant per a ser notificat per compareixença, mitjançant anuncis que es publicaran una sola vegada en el Butlletí Oficial de la Província i en el taulell d'edictes de l'Ajuntament.

La compareixença s'haurà de produir en el termini de deu dies, a comptar des del següent al de la publicació de l'anunci. Quan transcorregut aquest termini no s'hagi produït la compareixença, la notificació s'entendrà produïda a tots els efectes des de l'endemà del final del termini per comparèixer.

6. L'Ajuntament podrà establir altres formes de notificació complementàries amb la utilització d'altres mitjans de difusió, els quals no exclouran l'obligació de notificar d'acord amb els paràgrafs anteriors.

7. Les notificacions defectuoses tenen efecte a partir de la data en què el subjecte passiu es dona per notificat expressament, interposa el recurs pertinent o fa l'ingrés del deute tributari.

8. En tot cas, tenen efecte amb el transcurs de sis mesos les notificacions practicades personalment als subjectes passius que continguin el text íntegre de l'acte i hagin omès algun altre requisit, llevat que hi hagi hagut una protesta formal dins d'aquest termini i s'hagi sol·licitat que l'Administració municipal rectifiqui la deficiència.

Art. 74è. Autoliquidació. 1. Els subjectes passius, en aquelles exaccions l'ordenança particular de les quals hagi establert, d'acord amb la Llei, el sistema d'autoliquidació, han de presentar una declaració-liquidació de la quota acreditada i han d'ingressar-ne l'import a les entitats col·laboradores autoritzades dins el termini assenyalat a l'ordenança específica o, si no hi consta, en l'article 34 de la present Ordenança.

2. L'ordenança fiscal particular podrà establir, quan la complexitat de l'exacció això ho requereixi, que per practicar l'autoliquidació el subjecte passiu efectui una sol·licitud prèvia en la qual es facilitarà la documentació acreditativa del fet imposable, i de les bases imposable i liquidable.

3. Els òrgans gestors giraran, si escau, una liquidació complementària d'acord amb les dades consignades en la declaració, els documents que l'acompanyen i els antecedents que hi hagi a l'Administració. En cas que el subjecte passiu hagi incorregut en una infracció tributària, instruiran l'expedient sancionador corresponent. Les autoliquidacions presentades fora de termini es regiran segons allò que estableix l'article 97 de la present Ordenança general.

En cas que el contribuent, mitjançant l'autoliquidació, hagi ingressat una quota superior a la que escaigui, l'Ajuntament procedirà a la devolució d'ingressos indeguts.

4. En les exaccions de cobrament periòdic, llevat que l'ordenança particular estableixi el contrari, el pagament de l'autoliquidació comportarà l'alta en el registre, el padró o la matrícula corresponent, i tindrà els efectes de notificació.

5. Mentre el fet imposable no s'hagi incorporat al registre, el padró o la matrícula respectius, per causes imputables al subjecte passiu, aquest haurà de practicar l'autoliquidació per a l'any corresponent el primer mes de cada any natural següent a l'adquisició de la condició de subjecte passiu.

Secció 6a. Padrons, matrícules i registres

Art. 75è. Àmbit i contingut. 1. Poden ser objecte de padró, matrícula o registre llevat del que cada ordenança particular estableixi les exaccions en les quals, per la seva naturalesa, hi hagi una continuïtat dels pressupòsits determinants de l'exigibilitat del tribut.

2. Els padrons, les matrícules o els registres en suport documental o magnètic han de contenir, a més de les dades específiques que cadascun requereixi, segons les característiques de l'exacció, les dades següents:

- a) Noms i cognoms del subjecte passiu.
- b) Finca, establiment industrial o comercial o element objecte de l'exacció.
- c) Identificació de l'objecte fiscal (número de matrícula, referència cadastral, activitat, etc.)
- d) Base imposable.
- e) Tipus de gravamen o tarifa.
- f) Quota assignada.

Art. 76è. Formació. 1. La formació dels padrons, matrícules o registres competència de l'Administració tributària municipal prendrà com a base:

- a) Les dades fiscals dels arxius municipals.
- b) Les declaracions i autoliquidacions dels subjectes passius o els seus representants.
- c) Les dades fiscals lliurades per altres administracions o registres públics.
- d) Les dades resultants de les funcions de comprovació i investigació.

2. L'Administració tributària municipal elaborarà un registre municipal com a resultat de confrontar tota la informació disponible als arxius i padrons municipals a fi de procedir eficaçment a les notificacions de caràcter fiscal o tributari, respectant en tot cas els drets individuals reconeguts en les lleis sobre confidencialitat de la informació i protecció de la privacitat.

Art. 77è. Aprovació. 1. Cada any, els padrons, les matrícules o els registres són sotmesos a l'aprovació de l'alcalde i s'exposen al públic després d'haver-los anunciat prèviament en el Butlletí Oficial de la Província i en dos diaris de màxima difusió.

2. El període d'exposició al públic és de quinze dies comuns per a l'examen i les reclamacions dels interessats i produeix els efectes de notificació de la liquidació a cadascun d'ells.

Art. 78è. Altes i baixes: efectes. 1. Les altes per declaració dels interessats o descobertes per l'acció investigadora de l'Administració municipal tenen efecte a partir de la data en què neixi l'obligació de contribuir per disposició de cada ordenança i són incorporades definitivament al padró, la matrícula o el registre de l'any següent.

2. Les baixes o alteracions han de ser formulades pels subjectes passius i comporten l'eliminació o la rectificació del padró, la matrícula o el registre, amb efectes a partir del període següent a aquell en què hagin estat presentades, independentment de la comprovació per part de la inspecció.

Secció 7a. Col·laboració social en la gestió dels tributs

Art. 79è. Àmbit. 1. La col·laboració social en la gestió dels tributs es pot instrumentar mitjançant acords amb entitats, institucions i organismes representatius de sectors o interessos socials, laborals, empresarials o professionals. Aquesta col·laboració es pot referir, entre d'altres, als aspectes següents:

- a) Campanyes d'informació i difusió.
- b) Formació i educació tributària.
- c) Assistència en la realització de declaracions, declaracions-liquidacions o autoliquidacions.
- d) Simplificació en el compliment i la tramitació de les obligacions i els deures tributaris.

2. Igualment, la col·laboració social pot dur-se a terme, mitjançant la participació dels ens relacionats en el paràgraf anterior, en la configuració dels criteris i principis inspiradors de les reformes relacionades amb l'exercici de les competències tributàries pròpies de l'Ajuntament.

3. L'Administració tributària municipal prestarà als contribuents la necessària assistència i informació amb relació als seus drets i obligacions.

4. L'Administració tributària municipal podrà elaborar periòdicament publicacions de caràcter divulgatiu en les quals es recullin les respostes de més transcendència i repercussió per a les consultes formulades pels contribuents.

5. Es podran establir línies especials d'ajut i subvencions a les entitats, organismes i institucions descrits en el paràgraf 1r. d'aquest article, o directament als subjectes passius, en concepte de la col·laboració social prestada a l'Administració tributària municipal, que seran aprovats per l'òrgan competent.

6. Aquests ajuts i subvencions es podran fer efectius mitjançant compensació.

Capítol VIII

LA RECAPTACIÓ

Secció 1a. Normes generals

Art. 80è. Disposició general. 1. Qualsevol liquidació notificada reglamentàriament al subjecte passiu li comporta l'obligació de satisfer el deute tributari.

2. La recaptació dels tributs es farà:

- a) en període voluntari, o
- b) en període executiu.

3. El procediment recaptatori només se suspendrà per les raons i en els casos expressament previstos en la Llei.

4. Es podrà dictar la suspensió cautelar del procediment, quan les especials circumstàncies previstes en l'article 99 de la present Ordenança general així ho aconsellin.

Art. 81è. Competència per al cobrament. 1. Els òrgans de l'Administració tributària municipal i les entitats col·laboradores autoritzades són els únics que tenen competència per cobrar els deutes tributaris.

2. Els cobraments practicats per òrgans, entitats o persones no competents no alliberen el deutor de l'obligació de pagament, sense exclusió de les responsabilitats de tota mena en què el perceptor no autoritzat pot incórrer. L'Ajuntament no assumeix cap responsabilitat en els casos d'usurpació de la funció recaptatòria.

Secció 2a Mitjans de pagament en efectiu

Art. 82è. Enumeració. 1. Per fer el pagament es podrà utilitzar qualsevol mitjà dels que tot seguit s'assenyalen:

- a) diners de curs legal,
- b) xec enregistrat o xec bancari,
- c) transferència bancària o de caixa d'estalvis,
- d) targeta electrònica de pagament o de crèdit.

El calendari del contribuent indicarà per cada exercici quines targetes són acceptades per aquesta Administració i els llocs a on aquestes es podran fer servir.

e) gir postal,

f) qualsevol altre mitjà de pagament que sigui habitual en el tràfic mercantil, legalment acceptat.

No obstant això, quan el pagament es faci directament a les Entitats Col·laboradores, els mitjans de pagament quedaran restringits al diner de curs legal, als xecs enregistrats o bancaris i al portador.

2. El pagament d'un deute s'entendrà fet, als efectes alliberadors, en la data en què es faci l'ingrés de l'import en els òrgans previstos en l'article 81.

No obstant això, quan el pagament es faci a través de les entitats col·laboradores autoritzades, el lliurament al deutor del justificant de l'ingrés alliberarà aquest des de la data que es consigni en el justificant i per l'import

assenyalat, i restarà des d'aquell moment obligada davant la Hisenda municipal l'entitat col·laboradora.

3. En el document justificatiu de l'ingrés emès per l'Administració o entitat col·laboradora, sempre han de quedar enregistrades la data i la referència del pagament utilitzat.

Art. 83è. Diners de curs legal. Tots els deutes tributaris que s'han de satisfer en efectiu es poden pagar amb diners de curs legal, qualssevol que siguin l'òrgan o l'entitat que hagi de rebre el pagament, el període de recaptació en què es faci i la quantia del deute.

Art. 84è. Xecs enregistrats o xecs bancaris. 1. Els xecs enregistrats o bancaris expedits per satisfer un deute tributari han de complir, a més dels requisits generals exigits per la legislació mercantil, les característiques següents:

- a) Ser nominatius a favor de l'Ajuntament de Barcelona.
- b) Ser lliurats contra entitats financeres, oficials o privadPs, inscrites en el registre de bancs i banquers, caixes d'estalvis confederades o altres entitats creditícies degudament autoritzades per operar a l'Estat.
- c) Tenir consignat el nom i cognoms del signant, i el nom de la persona jurídica si escau. En cas que el xec enregistret o bancari sigui estès per mitjà d'un apoderat, el nom complet del titular del compte corrent o llibreta d'estalvi ha de figurar en l'antesignatura.

2. El subjecte passiu restarà alliberat del deute tributari només en el cas en què el xec enregistret o bancari hagi estat formalitzat d'acord amb la legislació tributària, aquesta Ordenança i, subsidiàriament, la legislació civil o mercantil, i sigui conforme.

Art. 85è. Ordres de transferència. 1. Hauran de reunir els requisits següents:

- a) Ser nominatives a favor de l'Ajuntament de Barcelona i a abonar en el compte corrent que aquest indiqui com a titular.
- b) Ser ordenades a través d'entitats financeres inscrites en els registres oficials, i autoritzades per operar a l'Estat.
- c) Ser datades en el mateix dia de l'ordre.
- d) Tenir especificats el concepte o conceptes del deute tributari a què corresponen mitjançant, si és possible, el número de rebut.
- e) Tenir consignats el nom i cognoms complets i el NIF de l'ordenant i el nom de la persona jurídica, si escau.
- f) Simultàniament, i per correu certificat, l'ordenant farà tramesa de les declaracions, liquidacions o notificacions que pertoquin, expressant-hi la data de la transferència, l'import i l'entitat bancària intermediària en l'operació.

2. Un cop rebut l'import de la transferència, i també la declaració o la notificació de la liquidació que l'origina, l'Administració tributària ha de retornar al contribuent la declaració amb la diligència de pagament o l'exemplar de la notificació amb el document acreditatiu d'aquest pagament.

3. Les comissions bancàries o despeses que comporti l'ús d'aquest mitjà de pagament seran sempre a càrrec del subjecte passiu.

4. El subjecte passiu restarà alliberat del deute tributari només en el cas en què la transferència bancària hagi estat formalitzada d'acord amb la legislació tributària, aquesta Ordenança i, subsidiàriament, la legislació civil o mercantil, i sigui conforme.

Art. 86è. Gir postal o telegràfic. Haurà de reunir els requisits següents:

- a) Ser nominatiu a favor de l'Ajuntament de Barcelona.
- b) Ser datat en el mateix dia de la imposició.
- c) Tenir especificats el concepte o conceptes del deute tributari a què corresponen mitjançant, si és possible, el número de rebut.
- d) Tenir consignats el nom i cognoms complets i el NIF de l'ordenant i el nom de la persona jurídica, si escau.
- e) Simultàniament, i per correu certificat, l'ordenant farà tramesa de les declaracions, liquidacions o notificacions que pertoquin, expressant-hi el número assignat al gir i la data de la imposició.

Art. 87è. Domiciliació del pagament. 1. L'obligat al pagament podrà ordenar la domiciliació de rebuts en el seu compte corrent o d'estalvi, o en el d'un altre titular que ho autoritzi, tal com s'especifica:

- a) Els rebuts de cobrament periòdic es podran domiciliar durant el període voluntari de cobrament; fora d'aquest termini, les sol·licituds de domiciliació produiran efecte a partir de l'any següent a la presentació.
- b) La sol·licitud de domiciliació es podrà formalitzar de les maneres següents:
 - Presentació de l'imprès facilitat a l'efecte a la seu de l'Institut Municipal d'Hisenda, districtes municipals o qualsevol oficina del Registre General municipal.
 - Mitjançant trucada telefònica als serveis municipals d'atenció al ciutadà.
 - Mitjançant comunicació a les entitats financeres col·laboradores.
 - Mitjançant comunicació via Fax o Internet
- c) Serà ordenada a través d'entitats financeres inscrites en els registres oficials, autoritzades per operar a l'Estat.
- d) Respecte als rebuts de cobrament periòdic, tindran una validesa indefinida, mentre l'ordenant no n'indiqui l'anul·lació o el trasllat a un altre compte o entitat i ho posi en coneixement de l'Institut Municipal d'Hisenda.
- e) Anualment, en el calendari de cobrament, que es publica al Butlletí Oficial de la Província, s'inclouran les dates en què es farà el càrrec dels rebuts de cobrament periòdic domiciliats. Per als càrrecs anuals de padró d'IBI i d'IAE es passaran quatre rebuts.
- f) Els rebuts de padró de l'Impost de Bens immobles i de l'Impost d'Activitats Econòmiques domiciliats, gaudiran d'una subvenció en concepte de col·laboració social prestada a l'Administració tributària municipal que correspondrà al 2% de la quota de l'Ajuntament dels esmentats tributs sempre que es domiciliïn abans del mes anterior a la data de càrrec de la 1ª fracció domiciliada de cada tribut.

2. Quan, per motius no imputables a l'Administració tributària, no es produeixi el càrrec en compte dels rebuts domiciliats, el subjecte passiu no quedarà alliberat de l'obligació de pagament a la Hisenda municipal. El subjecte passiu perdrà els ajuts o subvencions en concepte de col·laboració social prestada a l'Administració tributària municipal, i haurà de satisfer les despeses ocasionades per la devolució dels rebuts impagats. L'Administració tributària municipal procedirà a la recaptació dels rebuts domiciliats impagats per la via de constrenyiment.

Secció 3a. Fraccionament i ajornament

Art. 88è. Competència i terminis. 1. Un cop liquidat i notificat el deute tributari, l'Institut Municipal d'Hisenda en pot, ajornar o fraccionar el pagament, fins al termini màxim de cinc anys, després de la petició prèvia dels obligats, quan la seva

situació econòmicofinancera els impedeixi transitòriament fer el pagament dels seus deutes. En tot cas, les quantitats el pagament de les quals s'ajorni o fraccioni acreditaran l'interès de demora.

2. L'òrgan competent per concedir els fraccionaments i ajornaments és el director-gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda.

Art. 89è. Petició. 1. Les sol·licituds d'ajornament o fraccionament, que cal presentar a l'Institut Municipal d'Hisenda, han de contenir, necessàriament, les dades següents:

a) Nom i cognoms, raó social o denominació, número d'identificació fiscal i domicili del sol·licitant.

b) Deute tributari l'ajornament o fraccionament del qual es demana, indicant-ne l'import, el concepte, la data d'inici del termini d'ingrés voluntari o la referència comptable: quan es tracti de deutes que s'hagin de satisfer mitjançant autoliquidació s'adjuntarà el model oficial de l'autoliquidació degudament formalitzat.

c) Ajornament o fraccionament que se sol·licita.

d) Motiu de la petició.

e) Garantia que s'ofereix.

f) Lloc, data i signatura del peticionari.

2. El sol·licitant pot adjuntar a la seva petició els documents acreditatius o els justificants que consideri adequats per donar suport a la seva sol·licitud.

3. El termini màxim per resoldre les sol·licituds d'ajornament i fraccionament és de sis mesos. Transcorregut aquest termini sense que hagin estat resoltes de manera expressa, aquelles s'entendran desestimades.

4. Quan la sol·licitud de fraccionament es presenti en període voluntari, si al final d'aquest termini està pendent de resolució no es dictarà la providència de constrenyiment.

Quan es presenti en període executiu, se suspendran cautelament les actuacions de cobrament fins a la resolució de la sol·licitud.

5. L'atorgament d'un fraccionament no pot comportar la devolució d'ingressos ja recaptats, i aquests tindran sempre la consideració de primer pagament a compte.

Art. 90è. Garanties. 1. Com a regla general, el sol·licitant ha d'oferir una garantia de pagament en forma d'aval prestat per bancs, caixes d'estalvis, cooperatives de crèdit o societats de garantia recíproca autoritzats a operar en tot l'Estat.

2. Quan es justifiqui la impossibilitat d'obtenir l'aval esmentat l'interessat podrà oferir com a garanties de pagament les següents:

a) Una hipoteca immobiliària.

b) Una hipoteca mobiliària.

c) Una penyora, amb o sense desplaçament. Només per a fraccionaments de deutes en període executiu.

d) Un aval personal i solidari de dos contribuents de reconeguda solvència quan el deute no superi els 6.010,12 €.

3. No s'exigirà cap garantia quan el sol·licitant sigui una administració pública.

4. La garantia cobrirà l'import del principal i dels interessos de demora que es prevegi que acreditaran, incrementats ambdós conceptes en un 25%.

5. En els fraccionaments es podran constituir garanties parcials i independents per a cadascun dels terminis.

Art. 91è. Aval. Les garanties instrumentades mitjançant aval han de reunir els requisits següents:

- a) L'aval ha de ser solidari respecte a l'obligat principal, amb renúncia expressa dels beneficis d'excussió i a pagar al primer requeriment de l'Institut Municipal d'Hisenda.
- b) L'aval ha de ser de durada indefinida, i quedarà vigent fins que l'Institut Municipal d'Hisenda en resolgui expressament la cancel·lació.
- c) Serà constituït davant fedatari públic.

Art. 92è. En els supòsits de garantia real no dinerària, s'indicaran en paràgrafs separats i diferenciats, la naturalesa, les característiques, la valoració, la descripció jurídica i, segons sigui procedent, la descripció física, tècnica, econòmica i comptable dels béns aportats en garantia, amb el detall suficient perquè pugui ser examinada i, si escau, constituïda, sense altres aclariments, modificacions o ampliacions. S'hauran d'adjuntar els documents que fonamentin les indicacions de l'interessat i, en especial, una valoració dels béns oferts en garantia feta per professionals o empreses, especialitzats i independents.

Art. 93è. Dispensa de garanties. 1. No s'exigirà garantia quan l'import dels deutes l'ajornament o fraccionament dels quals se sol·licita sigui inferior a 3.005,06 €

2. En el supòsit que el contribuïent demostrï fefaentment una escassa capacitat econòmica o solvència patrimonial, es podrà tramitar la sol·licitud sense garanties. En aquest cas s'haurà d'aportar la documentació següent:

- a) Declaració responsable manifestant la impossibilitat d'obtenir un aval d'una entitat de crèdit o societat de garantia recíproca i de no posseir béns.
- b) Balanç i compte de resultats dels tres últims anys i informe d'auditoria, en cas que se'n tingui un.
- c) Pla de viabilitat i qualsevol altra informació amb transcendència economicofinancera o patrimonial que s'estimi adequada i que justifiqui la possibilitat de complir el fraccionament o ajornament sol·licitat.

Art. 94è. Conseqüències de la manca de pagament. En els fraccionaments de pagament concedits, si arribat el venciment de qualsevol dels terminis no es fes el pagament, es procedirà de la següent manera:

- a) Per a la fracció no pagada i els interessos acreditats des de l'endemà del venciment, s'expedirà una nova notificació, i s'establirà un termini de pagament d'un mes. Si no se satisfés aquesta notificació en el termini assenyalat, es consideraran vençudes les fraccions pendents, que s'exigiran pel procediment de constreyniment, amb execució de la garantia i altres mitjans d'execució forçosa.
- b) Quan, com a conseqüència de l'impagament, es produeixi el venciment anticipat de les fraccions pendents, els interessos corresponents a aquestes, prèviament calculats sobre els terminis concedits, seran anul·lats i es liquidaran en els casos i formes previstos a l'article 101 d'aquesta Ordenança.

Secció 4a. Recaptació en període voluntari

Art. 95è. Anuncis de cobrament. 1. El mes de desembre de cada any, cal anunciar en el Butlletí Oficial de la Província els conceptes tributaris que seran objecte de cobrament durant l'exercici fiscal següent, per trimestres o altres

períodes, amb la discriminació corresponent de conceptes, dates i sistema recaptatori.

2. Cal que l'anunci de cobrament indiqui la data en què comença el període voluntari de recaptació, que ha de durar dos mesos, llevat dels casos en què les lleis estableixin expressament un altre termini.

Art. 96è. Anticipació de quotes. 1. L'Ajuntament procedirà, a sol·licitud del subjecte passiu, a la liquidació i recaptació voluntària per anticipació del pagament de quotes la meritació de les quals ja s'hagi produït.

Art. 97è. Terminis d'ingrés i ingressos fora de termini sense requeriment previ.

1. Cal fer l'ingrés en els terminis assenyalats en l'article 34 d'aquesta Ordenança.

2. El venciment del termini establert per al pagament sense que aquest es faci determinarà l'acreditació d'interessos de demora.

3. Els ingressos corresponents a declaracions-liquidacions o autoliquidacions presentades fora de termini sense requeriment previ, així com les liquidacions derivades de declaracions presentades fora de termini sense requeriment previ, tindran els recàrrecs següents:

a) Si l'ingrés es fa en els tres mesos següents al venciment del termini voluntari de presentació i ingrés, s'hi aplicarà un recàrrec del cinc per cent, amb exclusió dels interessos de demora i sancions.

b) Si l'ingrés es fa en els sis mesos següents al venciment del termini voluntari de presentació i ingrés, s'hi aplicarà un recàrrec del deu per cent, amb exclusió dels interessos de demora i sancions.

c) Si l'ingrés es fa en els dotze mesos següents al venciment del termini voluntari de presentació i ingrés, s'hi aplicarà un recàrrec del quinze per cent, amb exclusió dels interessos de demora i sancions.

d) Si l'ingrés es fa passats aquests dotze mesos següents al venciment del termini voluntari de presentació i ingrés, s'hi aplicarà un recàrrec del vint per cent, amb exclusió de les sancions però no dels interessos de demora.

Aquests recàrrecs seran compatibles, quan els obligats tributaris no facin l'ingrés en el moment de la presentació de la declaració-liquidació o l'autoliquidació extemporània, amb el recàrrec de constrenyiment previst en l'article 100 d'aquesta Ordenança.

Art. 98è. Suspensió. 1. El contribuent té dret, en ocasió de la interposició del corresponent recurs o reclamació, que se suspengui l'ingrés del deute tributari, sempre que aporti les garanties exigides per la normativa vigent, a menys que, d'acord amb aquesta, sigui procedent la suspensió sense garantia.

A tal efecte, no s'admetran altres garanties que les següents:

a) Dipòsit en diners en efectiu o en valors públics a la Caixa Central de Dipòsits o a la Tresoreria Municipal.

b) Aval prestat per bancs, caixes d'estalvis o cooperatives de crèdit.

c) Aval personal i solidari de dos contribuents de la localitat que tinguin solvència reconeguda, únicament per a deutes inferiors a 601,01 €.

d) La garantia cobrirà l'import del principal. Si el deute està incurs en procediment de constrenyiment la garantia cobrirà, a més del deute principal, un 25 per 100 per recàrrec de constrenyiment, interessos i costos que puguin devengar-se.

2. Quan el contribuent interposi un recurs contenciós administratiu, la suspensió acordada en via administrativa es mantindrà sempre que hi hagi garantia suficient, fins que l'òrgan judicial competent adopti la decisió que correspongui amb relació a la resolució esmentada.

3. La concessió de la suspensió comportarà l'obligació de satisfer interessos de demora durant tot el temps d'aquella, quan resolt el recurs, l'acord o sentència no anul·li ni modifiqui la liquidació impugnada.

4. L'Administració tributària reembossarà, prèvia acreditació de l'import, el cost de les garanties a càrrec de l'Administració aportades per suspendre l'execució d'un deute tributari, tan bon punt aquest sigui declarat improcedent per una sentència o resolució administrativa i la declaració esmentada sigui ferma.

Quan el deute tributari sigui declarat parcialment improcedent, es reembossarà la part corresponent del cost de les garanties referides.

Tanmateix, en els supòsits d'estimació parcial del recurs o la reclamació interposats, el contribuent podrà reduir proporcionalment la garantia.

Reglamentàriament es regularà el procediment de reembossament i la forma de determinar el cost de les garanties diferents de l'aval.

Art. 99è. Suspensió cautelar. 1. L'Administració podrà suspendre el procediment de cobrament, sense necessitat de prestar cap garantia, en els següents casos:

- a) Quan es puguin produir perjudicis al subjecte passiu motivats per errors materials, aritmètics o de fet.
- b) Quan se sol·liciti una compensació de deutes.
- c) Quan se sol·licitin ajornaments o fraccionaments.
- d) Durant la tramitació dels procediments concursals.
- e) Durant la tramitació d'execució de garantia.

2. L'Administració, en el supòsit de resoldre sobre la procedència del procediment de cobrament, liquidarà els interessos de demora acreditats des de la data de la suspensió.

Secció 5a. Recaptació per la via de constrenyiment

Art. 100è. Iniciació. 1. El període executiu comença:

- a) Per als deutes liquidats per l'Ajuntament, l'endemà del venciment del termini de pagament en període voluntari.
- b) En el cas de deutes a ingressar mitjançant declaracions-liquidacions o autoliquidacions presentades sense practicar el corresponent ingrés, quan acabi el termini fixat en l'article 34 d'aquesta Ordenança o, si aquest ja s'ha exhaurit, en el moment de presentar les declaracions-liquidacions o autoliquidacions.

2. Una vegada començat el període executiu, l'Ajuntament durà a terme la recaptació dels deutes liquidats o autoliquidats a què es refereix l'apartat anterior pel procediment de constrenyiment sobre el patrimoni de l'obligat al pagament.

3. L'inici del període executiu determina la meritació d'un recàrrec del 20% de l'import del deute no ingressat, així com dels interessos de demora corresponents a aquest.

Aquest recàrrec serà del 10% quan el deute tributari no satisfet s'ingressi abans que hagi estat notificada al deutor la providència de constrenyiment a què es refereix l'apartat primer de l'article següent i no s'exigiran els interessos de demora meritats des de l'inici del període executiu.

4. Tots els actes, tràmits i qüestions relacionats amb el procediment executiu fins a l'efectivitat del deute s'han de substanciar i adaptar a les normes que estableixen els capítols III, IV, V i VI del títol 1 del llibre III del Reglament general de recaptació, i de les disposicions posteriors i concordants que regulen la recaptació executiva dels drets econòmics de la Hisenda pública.

Art. 101è. Títols que comporten l'execució. 1. El procediment de constrenyiment es començarà mitjançant una providència notificada al deutor. Aquesta notificació identificarà el deute pendent i requerirà perquè s'efectuï el pagament amb el recàrrec corresponent. Si el deutor no fa el pagament en el termini fixat, es procedirà a l'embargament dels seus béns, i així en serà assabentat en la providència referida.

2. La providència de constrenyiment és el títol suficient que inicia el procediment de constrenyiment i té la mateixa força executiva que la sentència judicial per procedir contra els béns i drets dels obligats al pagament.

Art. 102è. Oposició a la providència de constrenyiment. La providència de constrenyiment només es pot impugnar per les raons següents:

- a) Pagament o extinció del deute.
- b) Prescripció.
- c) Ajornament.
- d) Manca de notificació de la liquidació o anul·lació o suspensió d'aquesta.

Art. 103è. Notificacions en la via executiva. 1. Totes les notificacions han de contenir:

- a) El text íntegre de l'acte.
- b) Els recursos que s'hi poden interposar, l'autoritat o el tribunal davant els quals es poden presentar i el termini per interposar-los.
- c) Un requeriment perquè el deutor faci el pagament, amb l'advertiment que, si no ho fa així en el termini d'un mes, caldrà procedir, sense cap més tràmit, a l'embargament dels seus béns.
- d) Un advertiment sobre liquidació d'interessos de demora.
- e) La repercussió de les costes del procediment.
- f) La possibilitat de sol·licitud d'ajornament del pagament.
- g) Un advertiment sobre la no-suspensió del procediment llevat dels supòsits i condicions previstos en l'article 101 del Reglament General de Recaptació.

2. La manca de notificació de la providència de constrenyiment serà motiu d'impugnació dels actes que es produeixin en el decurs del procediment executiu.

Art. 104è. Acumulació de deutes. L'Institut Municipal d'Hisenda podrà acumular per a seguir un mateix procediment d'embargament els deutes d'un mateix deutor incurses en via de constrenyiment.

Quan les necessitats del procediment ho exigeixen es procedirà a la segregació dels deutes acumulats.

Art. 105è. Costes del procediment. El deutor haurà de satisfer les costes del procediment de constrenyiment, les quals seran liquidades de la forma establerta en els articles 153 i següents del Reglament General de Recaptació.

Art. 106è. Mesures cautelars. 1. Per tal d'assegurar el cobrament del deute tributari, l'Ajuntament podrà acordar mesures cautelars de caràcter provisional

quan hi hagi indicis racionals que, en cas contrari, l'esmentat cobrament es veuria frustrat o greument dificultat.

2. Aquestes mesures podran acordar-se quan el deutor faci actes tendents a ocultar, gravar o disposar dels seus béns en perjudici de la Hisenda municipal, sempre que es tracti d'un deute ja liquidat.

3. Les mesures cautelars hauran de ser proporcionades al perjudici que es pretén evitar i, en cap cas, no s'acordaran mesures que puguin produir un perjudici de difícil o impossible reparació. Aquestes podran consistir en:

a) Retenció del pagament de devolucions tributàries o d'altres pagaments que hagi de fer la Hisenda municipal.

b) Embargament preventiu de béns o drets.

c) Qualsevol altre legalment autoritzat.

4. L'embargament preventiu s'assegurarà mitjançant l'anotació en els registres públics corresponents o mitjançant el dipòsit dels béns mobles embargats. Igualment, es podrà acordar l'embargament preventiu de diners i mercaderies en import suficient per tal d'assegurar el pagament del deute tributari que correspongui exigir per activitats lucratives exercides sense establiment i que no hagin estat declarades.

5. Les mesures cautelars acordades s'aixecaran, fins i tot, en el cas que no hagi estat ingressat el deute pendent, quan desapareguin les circumstàncies que en van justificar l'adopció o si, a petició de l'interessat, s'acorda substituir-les per una altra garantia que s'estimi suficient.

6. Aquestes mesures es podran prorrogar o convertir en definitives en el marc del procediment de constrenyiment. En altres supòsits, s'aixecaran d'ofici.

Art. 107è. Suspensió. El procediment de constrenyiment s'inicia i impulsa d'ofici en tots els seus tràmits i, un cop començat, només se suspèn d'acord amb allò que preveuen els articles 135 i 136 de la Llei general tributària i 101 del Reglament general de recaptació.

Art. 108è. Execució de garanties. Si el deute es troba garantit mitjançant un aval, una penyora, una hipoteca o qualsevol altra garantia, es procedirà en primer lloc a executar aquesta, la qual cosa faran en tot cas els òrgans competents de l'Administració tributària municipal.

Art. 109è. Provisió d'embargament. Transcorregut el termini fixat en la providència de constrenyiment sense que s'hagi fet l'ingrés requerit, es dictarà una provisió ordenant l'embargament de béns i drets en quantitat suficient per cobrir l'import del crèdit perseguit i el recàrrec, els interessos i les costes que s'hagin produït o que es puguin produir.

Art. 110è. Quantia i prelació dels béns a embargar. 1. L'embargament es practicarà sobre els béns del deutor en quantia suficient perquè quedi cobert l'import del deute tributari pendent, els interessos que s'hagin originat o s'originin fins a la data de l'ingrés a favor de l'Ajuntament i les costes del procediment, tenint present el principi de proporcionalitat.

2. En l'embargament se seguirà l'ordre següent:

a) Diners en efectiu o en comptes obertes en entitats de crèdit.

b) Crèdits, efectes, valors i drets realitzables a l'acte o a curt termini.

c) Sous, salaris i pensions.

d) Béns immobles.

- e) Establiments mercantils o industrials.
- f) Metalls preciosos, pedres fines, joieria, orfebreria i antiguitats.
- g) Fruits i rendes de qualsevol mena.
- h) Béns mobles i semovents.
- i) Crèdits, drets i valors realitzables a llarg termini.

3. Seguint l'ordre anterior, es procedirà a l'embargament successiu dels béns i drets coneguts en aquell moment per la Administració tributària municipal, fins que s'entengui que el deute pendent ha quedat cobert; es deixaran en darrer terme aquells béns per a l'embargament dels quals calgui entrar en el domicili del deutor.

4. A sol·licitud del deutor es podrà alterar l'ordre de l'embargament si els béns que ell fixi garanteixen amb la mateixa eficàcia i rapidesa el cobrament del deute que aquells béns que preferentment haurien de ser embargats, tot això sempre que no es produeixi cap perjudici contra tercers.

5. No es procedirà a l'embargament de béns o drets declarats inembargables amb caràcter general per les lleis ni aquells la realització dels quals s'estimi que resultarien insuficients per a la cobertura del cost que aquesta generaria.

6. Respondran solidàriament del pagament del deute tributari pendent, i fins a l'import del valor dels béns o drets que s'hagin pogut embargar, les persones següents:

- a) Els que siguin causants o col·laboradors en l'ocultació maliciosa de béns o drets de l'obligat al pagament amb la finalitat d'obstaculitzar l'embargament.
- b) Aquells que, per culpa o negligència, incompleixin les ordres d'embargament,
- c) Aquells que, amb coneixement de l'embargament, col·laborin o consenteixin en l'aixecament de béns.

Art. 111è. Identificació dels embargaments. 1. Quan l'Ajuntament tingui coneixement de l'existència de fons, valors o altres béns entregats a una determinada oficina d'una entitat de crèdit o d'una altra persona o entitat dipositària, aquell podrà disposar-ne l'embargament en l'import que procedeixi, sense necessitat de precisar les dades identificatives i la situació de cada compte, dipòsit o operació existent a l'oficina esmentada. En el moment de l'embargament, i sempre que es tracti de valors, si de la informació subministrada per la persona o entitat dipositària es dedueix que els existents no són homogenis o que el seu valor excedeix de l'import assenyalat en l'apartat 1 de l'article 110, l'òrgan de recaptació concretarà aquells que hauran de quedar embargats.

2. Quan els fons o valors es trobin dipositats en comptes a nom de dos o més titulars, només s'embargarà la part corresponent al deutor. En cas de comptes de titularitat indistinta amb solidaritat activa davant el dipositari o de titularitat conjunta mancomunada, el saldo es presumirà dividit en parts iguals, llevat que es provi una titularitat material diferent.

3. Quan en el compte afectat per l'embargament es faci habitualment el cobrament de sous, salaris o pensions, s'hauran de respectar les limitacions establertes en els articles 1449 i 1451 de la Llei d'enjudiciament civil.

4. Es farà una anotació preventiva de l'embargament de béns immobles en el Registre de la Propietat que correspongui.

5. Per a la resta del procediment d'embargament es procedirà d'acord amb allò que disposen els articles 133 i 134 de la Llei general tributària.

6. L'Administració tributària no podrà procedir a l'alienació dels béns i drets embargats en el curs del procediment de constreyniment fins que l'acta de liquidació del deute tributari executat sigui ferma, llevat dels supòsits de força

major, béns peribles, béns en els quals hi hagi un risc de pèrdua imminent de valor o quan el contribuent en sol·liciti de forma expressa l'alienació.

Art. 112è. Aixecament de l'embargament de béns. 1. En qualsevol moment anterior a l'adjudicació dels béns, els deutors, els seus causahavents i, si escau, els creditors hipotecaris podran alliberar els béns embargats mitjançant el pagament del deute tributari i les costes posteriors del procediment.

2. Un cop cobert el deute i les costes del procediment amb l'import de les adjudicacions efectuades, cal aixecar l'embargament dels béns no venuts i acordar-ne la lliure disponibilitat per part del deutor.

Secció 6a. Declaració de crèdits incobrables

Art. 113è. Concepte. 1. Són crèdits incobrables aquells que no es poden fer efectius en el procediment de recaptació perquè resulten insolvents i declarats fallits els obligats a efectuar el pagament i la resta de responsables, si n'hi ha.

Art. 114è. Procediment. 1. S'haurà de justificar la inexistència de béns o drets embargables o realitzables dels deutors principals i dels responsables solidaris.

2. Una vegada declarats fallits els deutors principals i els responsables solidaris, s'investigarà l'existència de responsables subsidiaris. Si no hi ha responsables subsidiaris, o si aquests resulten fallits, el crèdit serà declarat incobrable per l'alcalde.

Art. 115è. Efectes. 1. La declaració de crèdit incobrable no produeix immediatament l'extinció del deute, sinó exclusivament la baixa provisional en els crèdits corresponents.

2. La declaració de deutors fallits, en cas de persones físiques o jurídiques inscrites en el Registre Mercantil, serà comunicada mitjançant una ordre d'anotació al Registre als efectes d'allò que estableix l'article 165 del RD 1684/90. Aquest Registre quedarà obligat a comunicar a l'Institut Municipal d'Hisenda qualsevol acte relatiu a l'entitat deutora que sigui presentat a inscripció, a fi i efecte de fer possible la rehabilitació dels crèdits declarats incobrables.

Art. 116è. Baixes per referència. Si un deutor ha estat declarat fallit i no hi ha obligats o responsables del deute, els crèdits que contra aquest tinguin venciment posterior a la corresponent declaració es consideraran vençuts i seran donats de baixa de la comptabilitat, per referència a la declaració esmentada.

Art. 117è. Revisió d'insolvència i rehabilitació de crèdits incobrables. 1. L'Institut Municipal d'Hisenda vigilarà per detectar la possible solvència sobrevinguda dels obligats i responsables declarats fallits.

2. En el cas de sobrevenir aquesta circumstància, i si no hi ha prescripció dels deutes, es procedirà a la rehabilitació dels crèdits no cobrats. Per tant, es tornarà a obrir el procediment de constrenyiment i es practicarà una nova liquidació dels crèdits donats de baixa, a fi i efecte que siguin emesos els títols executius corresponents en la mateixa situació de cobrament en què es trobaven en el moment de fer la declaració de fallida.

Art. 118è. L'Alcaldia, d'acord amb criteris d'eficiència en la utilització dels recursos disponibles, podrà determinar les actuacions concretes que s'hauran de

tenir en compte per tal de justificar la declaració de crèdit incobrable, i disposarà la no-liquidació o, si escau, l'anul·lació i baixa en la comptabilitat de les liquidacions, en consideració al seu origen i naturalesa i quan resultin de deutes inferiors a la quantitat que s'estimi i fixi insuficient per a la cobertura del cost de l'exacció i recaptació respectives.

Secció 7a. Procediments concursals.

Art. 119è. Procediment. 1 En els supòsits en què s'hagin de fer valer els crèdits de la Hisenda municipal en processos concursals, fallides, suspensions de pagaments, liquidacions per la Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores i qualsevol altre procés d'execució universal del patrimoni d'un deutor a la Hisenda municipal, les actuacions seran impulsades per l'Administració tributària municipal.

2. La compareixença davant els òrgans judicials es farà a través dels procuradors dels tribunals apoderats per l'Ajuntament de Barcelona.

3. L'Institut Municipal d'Hisenda sol·licitarà dels òrgans judicials informació sobre els procediments que puguin afectar els drets de la Hisenda municipal.

4. Tant aviat com es tingui la informació de l'apartat anterior, l'Institut Municipal d'Hisenda farà les actuacions pertinents per determinar i certificar els crèdits de la Hisenda municipal que s'hagin de fer valer en el procediment.

Art. 120è. Convenis. La Hisenda municipal podrà subscriure acords o convenis en els procediments concursals a través dels òrgans i límits següents:

a) El director-gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda, quan l'import del deute no superi els 60.101,21 €

b) El president de l'Institut Municipal d'Hisenda, quan l'import del deute excedeixi de 60.101,21 € i no superi els 601.012,12 €

c) El Consell d'Administració de l'Institut Municipal d'Hisenda, quan l'import del deute excedeixi de 601.012,10 € i no superi els 3.005.060,52 €

d) El Consell Plenari de l'Ajuntament de Barcelona, quan el deute superi les quantitats esmentades anteriorment.

Capítol IX

COMPROVACIÓ I INVESTIGACIÓ

Secció 1a. Normes generals

Art. 121è. Comprovació i investigació. 1. L'Administració municipal ha d'investigar i comprovar els fets, els actes, les situacions, les activitats, les explotacions i la resta de circumstàncies que integren o condicionen el fet imposable.

2. L'àmbit i abast de la funció de comprovació i investigació podrà ser:

a) La comprovació de tota mena d'actes, elements i avaluacions consignats en les declaracions, declaracions-liquidacions i autoliquidacions tributàries.

b) L'estimació de les bases imposables.

c) Els fets imposables que no hagin estat declarats, o declarats parcialment, pel subjecte passiu.

d) Els fets imposables la liquidació dels quals s'hagi de fer per autoliquidació.

Art. 122è. Col·laboració amb la Hisenda municipal. Qualsevol persona natural o jurídica, pública o privada, com també les autoritats, els agents i altres funcionaris públics, estan obligats a facilitar a la Hisenda municipal tota mena de dades, informes o antecedents amb transcendència tributària deduïts de les seves relacions econòmiques, professionals o financeres amb altres persones.

Art. 123è. Mitjans. La comprovació i la investigació tributàries s'han de fer mitjançant:

- a) La inspecció de béns, explotacions i altres elements determinants de l'existència del fet imposable.
- b) L'examen de documents, fitxers, factures, justificants i assentaments de la comptabilitat principal o auxiliar del subjecte passiu.
- c) La consulta a arxius informatitzats relatius a les bases fiscals del municipi, així com d'altres administracions i registres de caràcter públic amb transcendència tributària.

Secció 2a. Inspecció d'Hisenda Municipal

Art. 124è. Funcions de la inspecció. Corresponen a la Inspecció d'Hisenda Municipal:

- a) La investigació dels fets imposables per esbrinar aquells que l'Administració municipal ignori.
- b) La integració definitiva de les bases tributàries mitjançant les actuacions de comprovació en els supòsits d'estimació directa i objectiva i de les actuacions inspectores corresponents a l'estimació indirecta.
- c) Les liquidacions tributàries resultants de les actuacions de comprovació i investigació.
- d) Les actuacions, per iniciativa pròpia o per sol·licitud dels altres òrgans de l'Administració municipal, de caràcter inquisitiu o d'informació que calgui portar a terme relatives als particulars o altres organismes que, directament o indirectament, condueixen a l'aplicació dels tributs.
- e) Les altres funcions que, d'acord amb allò que estableix la legislació aplicable, se li encomanin.

Art. 125è. Procediment. 1. Les funcions, facultats i actuacions de la Inspecció s'ajustaran a la Llei general tributària, el Reglament general de la Inspecció de tributs, a la Llei de drets i garanties dels contribuents i a totes les disposicions que hi siguin d'aplicació.

Art. 126è. Lloc de les actuacions inspectores. 1. Les actuacions inspectores es podran desenvolupar indistintament, amb excepció d'allò que es disposa en el paràgraf següent i a elecció de la inspecció:

- a) En el lloc on el subjecte passiu tingui el seu domicili tributari o en el del seu representant.
- b) En el lloc on es desenvolupin totalment o parcialment les activitats gravades.
- c) On hi hagi alguna prova, si més no parcial, de l'existència d'un fet imposable.
- d) A les oficines de l'Administració tributària, quan els elements sobre els quals hagin de practicar-se les actuacions s'hi puguin inspeccionar.

2. Els llibres i la documentació del subjecte passiu que tinguin relació amb el fet imposable hauran de ser examinats al seu habitatge, local o oficina, en la seva presència o en presència de la persona que designi. En el cas de registres i documents establerts per normes de caràcter tributari o de justificants exigits per aquestes, se'n podrà requerir la presentació a les oficines de l'Administració per tal que puguin ser examinats.

3. Els inspectors podran entrar a les finques, locals de negoci i altres establiments o llocs en els quals es desenvolupin activitats o explotacions sotmeses a gravamen amb la finalitat d'exercir les funcions previstes en l'article 123 d'aquesta Ordenança.

4. Quan el propietari o l'ocupant de la finca o edifici, o la persona sota la custòdia de la qual es trobi aquest, s'oposi a l'entrada dels inspectors, aquests no podran practicar el reconeixement sense autorització prèvia per escrit del regidor d'Hisenda. Quan es tracti de l'entrada en un domicili particular o social de qualsevol persona espanyola o estrangera, caldrà l'obtenció d'un manament judicial previ.

Art. 127è. Compareixença de l'obligat tributari. 1. L'obligat tributari, requerit a l'efecte per escrit, haurà de presentar-se en el lloc, dia i hora assenyalats per a la pràctica de les actuacions amb la documentació sol·licitada. En el cas que no ho faci sense causa justificada, la inspecció ho farà constar per incoar-li el procediment sancionador i renovarà el primer requeriment. Si l'interessat no té en consideració el segon requeriment, la inspecció ho haurà de fer constar. Iniciarà un nou procediment sancionador, farà un tercer requeriment i advertirà l'interessat que el fet de no tenir-lo en compte es considerarà resistència a l'actuació inspectora.

2. Quan la inspecció es personi sense previ requeriment, l'obligat tributari o el seu representant haurà d'atendre-la. Si no ho fa així, la inspecció ho farà constar per iniciar el corresponent procediment sancionador i el requerirà en el mateix moment i lloc per a la continuació de les actuacions inspectores en el termini procedent que s'assenyali. Si aquest requeriment no és atès, es renovarà en els mateixos termes amb independència de les sancions que escaiguin i l'advertirà que si no atén adequadament aquest segon requeriment, la seva actitud podrà ser considerada resistència a l'actuació inspectora.

3. Quan l'obligat tributari pugui al·legar una causa justificada que li impedeixi comparèixer, haurà de manifestar-ho per escrit. Suspensa la pràctica de les actuacions, s'assenyalarà una nova data per a la compareixença.

Art. 128è. Resistència a l'actuació de la inspecció.

1. Es considerarà obstrucció o resistència a l'actuació inspectora tota conducta que tendeixi a dilatar, destorbar o impedir-ne l'acció.

2. En particular, constituïran obstrucció o resistència a l'actuació inspectora:

- a) La reiterada incompareixença de l'obligat tributari.
- b) La negativa a exhibir els llibres, registres i documents obligatoris.
- c) La negativa a donar dades, informes, justificants i antecedents, així com no permetre el reconeixement de locals o instal·lacions relacionats amb els fets imposables.
- d) Denegar indegudament l'entrada de la inspecció a les finques i locals.
- e) Les coaccions o la falta de la deguda consideració a la inspecció.

Art. 129è. Documentació de l'actuació inspectora. 1. Les actuacions de la inspecció es documentaran en diligències, comunicacions, informes i actes.

2. Les actes i diligències esteses per la inspecció tenen naturalesa de documents públics.

3. Les actes i diligències formalitzades segons les lleis fan prova, si no s'acredita el contrari, dels fets que en van motivar la formalització i que resultin de la constància personal pels actuaris. Els fets consignats en les diligències o actes i manifestats o acceptats pels interessats es presumeixen certs, i només es poden rectificar mitjançant la prova que han incorregut en un error de fet.

4. Els actes administratius el contingut dels quals consisteixi en una liquidació tributària derivada d'una acta d'inspecció gaudeixen de la presumpció de legalitat, segons allò que disposa l'art. 8 de la Llei general tributària.

5. Les actes seran de conformitat o de disconformitat segons que l'interessat hagi acceptat o no íntegrament la proposta de liquidació practicada en l'acta per la inspecció. En tot cas, les actes seran signades per ambdues parts, i l'interessat se'n quedarà un exemplar. Quan aquest es negui a sotasignar l'acta o a rebre'n un exemplar, l'acta es tramitarà com de disconformitat.

6. Quan hi hagi una prova preconstituïda del fet imposable, d'acord amb allò que disposa el paràgraf segon de l'article 146 de la Llei general tributària, es podrà emetre una acta sense presència de l'obligat tributari o del seu representat. En l'acta s'expressaran, amb el detall necessari, els fets i mitjans de prova utilitzats i s'hi adjuntarà, en tot cas, un informe de l'actuari.

Hi haurà prova preconstituïda del fet imposable quan aquest es pugui reputar provat, segons les regles de valoració de la prova contingudes en els articles 114 a 119 de la Llei general tributària.

7. L'acta, així com la iniciació del corresponent expedient, es notificarà a l'obligat tributari, el qual en el termini de quinze dies podrà al·legar davant la inspecció tot allò que convingui als seus interessos i drets i, en particular, allò que estimi adequat respecte als possibles errors o inexactituds de la prova esmentada i respecte a la proposta de liquidació continguda en l'acta; o bé, expressar la seva conformitat amb relació a una o ambdues qüestions. Dins el termini d'al·legacions, l'obligat tributari podrà examinar l'expedient.

Capítol X

REVISIÓ D'ACTES EN LA VIA ADMINISTRATIVA

Secció 1a. Procediments especials de revisió

Art. 130è. Revisió d'actes. De conformitat amb allò que disposa l'article 110 de la Llei reguladora de les bases del règim local per a la declaració de nul·litat de ple dret i la revisió dels actes dictats en via de gestió tributària, cal procedir d'acord amb allò que estableixen els articles 153 i 154 de la Llei general tributària.

Secció 2a. Devolució d'ingressos indeguts

Art. 131è. Titulars i contingut del dret a devolució. 1. Els subjectes passius o responsables i els altres obligats tributaris tindran dret a la devolució dels ingressos que hagin fet indegudament a favor de la Hisenda municipal en el pagament de deutes tributaris.

2. El dret a la devolució d'ingressos indeguts es transmetrà als hereus o causahavents del titular inicial.

3. La quantitat a tornar per un ingrés indegut està constituïda essencialment per l'import de l'ingrés indegudament practicat i reconegut a favor de l'obligat tributari.

4. També formaran part de la quantitat a retornar:

a) El recàrrec, els costos i els interessos satisfets durant el procediment quan l'ingrés indegut s'hagi fet per la via de constrenyiment.

b) L'interès de demora aplicat a les quantitats indegudament ingressades, corresponent al temps transcorregut des de la data de l'ingrés fins a la de la proposta de pagament.

El tipus d'interès aplicable serà el tipus d'interès de demora vigent al llarg del període segons el que preveu l'article 58.2c de la Llei general tributària. Conseqüentment, si s'hagués modificat caldrà periodificar i aplicar cada any o fracció, el tipus d'interès de demora fixat per a l'exercici de la Llei de Pressupostos de l'Estat.

Art. 132è. Procediment per al reconeixement del dret a la devolució. Iniciació.

1. El procediment per al reconeixement del dret a la devolució es podrà iniciar d'ofici o a instància de la persona interessada.

2. El procediment s'iniciarà d'ofici per acord de l'òrgan competent de l'Administració tributària municipal.

3. Si el procediment s'inicia a petició de la persona interessada, en l'escrit que presenti davant l'òrgan corresponent farà constar les circumstàncies previstes en l'article 70 de la Llei 30/92, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu i, a més:

a) El número d'identificació fiscal.

b) El justificant de l'ingrés indegut.

c) Una declaració expressa del mitjà escollit pel qual s'hagi de fer la devolució; podrà escollir entre transferència bancària o compensació.

Art. 133è. Instrucció. Iniciat el procediment, l'òrgan competent de la Hisenda municipal practicarà les actuacions necessàries per tal de comprovar la procedència de la devolució d'ingressos indeguts, i podrà sol·licitar els informes o actuacions que estimi necessaris.

Art. 134è. Resolució. En els supòsits en què resulti procedent la devolució, el director-gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda dictarà la resolució corresponent. La resolució que posi fi a l'expedient serà reclamable en la via contenciosa administrativa, previ recurs d'alçada, el qual tindrà els mateixos efectes que el recurs de reposició.

La devolució es considerarà desestimada un cop transcorreguts **sis** mesos des de la sol·licitud sense que se n'hagi notificat la resolució.

Art. 135è. Execució. 1. Dictada una resolució per la qual es reconegui el dret a la devolució d'un ingrés indegut, es notificarà a l'interessat i s'emetrà l'oportuna ordre de pagament en favor de la persona o entitat creditora, sense necessitat d'esperar la fermesa d'aquella.

2. Serà procedent la immediata devolució d'un ingrés fet a favor de la Hisenda municipal amb ocasió del pagament d'un deute tributari:

a) Quan sigui conseqüència del compliment de la resolució d'un recurs o d'una reclamació de naturalesa administrativa o d'una sentència o resolució judicial.

b) Quan resulti de liquidacions provisionals o definitives practicades pels òrgans competents.

c) Quan es dedueixi d'una resolució o un acord administratiu diferent dels inclosos en les lletres anteriors, que suposi la revisió o l'anul·lació dels actes administratius que hagin donat lloc a l'ingrés d'un deute tributari en quantitat superior a la que legalment procedeix.

Art. 136è. Per a la resta de qüestions en matèria de devolució d'ingressos indeguts no recollides expressament en aquesta Ordenança general es procedirà d'acord amb allò que disposi la Llei general tributària i, en particular, el Reial Decret 1163/1990 de 21 de setembre que regula el procediment per a la realització de les devolucions esmentades.

Secció 3a. Recursos

Art. 137è. Recurs d'alçada. 1. Es pot formular, en el termini d'un mes, el recurs d'alçada amb efectes de reposició contra els actes sobre l'aplicació i l'efectivitat dels tributs municipals i altres ingressos de dret públic davant l'Alcaldia.

2. Es pot interposar recurs contra les exaccions que es cobrin mitjançant rebuts durant el termini d'exposició al públic i durant el període de pagament voluntari.

3 El recurs es considerarà desestimat un cop transcorregut un mes des de la interposició sense que se n'hagi notificat la resolució. En tal cas, la via contenciosa administrativa quedarà expedita.

Art. 138è. Recursos contra autoliquidacions. 1. Per impugnar l'autoliquidació, prèviament el subjecte passiu ha d'instar l'òrgan de gestió corresponent perquè confirmi o rectifiqui l'autoliquidació presentada. La sol·licitud de confirmació o rectificació de l'autoliquidació es podrà fer una vegada presentada la corresponent autoliquidació i abans d'haver practicat l'Administració la liquidació definitiva, o en defecte d'això, d'haver prescrit el dret de l'Administració per determinar el deute tributari mitjançant l'oportuna liquidació. El termini de l'Administració per procedir a la confirmació o a la rectificació és de tres mesos, transcorregut el qual cal considerar confirmada l'autoliquidació per silenci administratiu.

2. El termini per interposar el recurs és d'un mes, a comptar de la confirmació o la rectificació de l'autoliquidació, tant en el supòsit que hagi estat confirmada o rectificada expressament com per silenci administratiu.

Art. 139è. Competències. La competència per resoldre els recursos que es presentin per actes tributaris de l'Ajuntament de Barcelona pertoca a l'alcalde o en qui aquest delegui que, en tot cas, tindrà la condició de regidor.

Secció 4a. Desestimació tàcita.

Art. 140è. S'entendran desestimats quan no es dicti una resolució expressa, transcorregut el termini establert per resoldre'ls, els procediments següents:

a) Les sol·licituds de concessió d'ajornaments i fraccionaments per al pagament de deutes tributaris, als sis mesos des de la petició.

b) Les sol·licituds de compensació de deutes i crèdits de la Hisenda municipal, a instància de l'interessat als sis mesos des de la seva petició.

c) Les sol·licituds de beneficis fiscals, als sis mesos des de la petició.

d) El recurs d'alçada amb caràcter de reposició previ a la via contenciosa administrativa, al mes des de la interposició

e) Les sol·licituds de devolució d'ingressos indeguts, als sis mesos des de la petició.

Secció 5a. El Consell Tributari

Art. 141è. Naturalesa i funcions. 1.- El Consell Tributari és l'òrgan d'assessorament i control de l'Ajuntament de Barcelona especialitzat en matèria de gestió, recaptació i inspecció dels ingressos de dret públic. Compleix les seves funcions amb independència i objectivitat.

2.- Les funcions del Consell són:

a) Dictaminar totes les propostes de resolució dels recursos i reclamacions interposats contra els actes d'aplicació dels tributs i preus públics, i de recaptació d'aquests i dels altres ingressos de dret públic que pertanyin a la Hisenda municipal de conformitat amb el que preveu l'apartat 1 de l'article 2 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre.

b) Informar amb caràcter previ a l'aprovació provisional les Ordenances fiscals i preus públics, així com qualssevol altres disposicions generals relatives total o parcialment a ingressos de dret públic, prèviament a la seva aprovació pels òrgans municipals competents.

c) Rebre i informar les queixes o els suggeriments que facin directament els contribuents en les matèries assenyalades a la lletra a).

d) Elaborar estudis i treballs sobre les matèries indicades en les lletres anteriors, en funció consultiva i de conformitat amb allò que es disposa a l'article 15.1.

e) Formular els informes o propostes que jutgi oportuns referents a qualsevol assumpte que la pràctica i l'experiència li suggereixin.

f) Informar les consultes que formulin els interessats d'acord amb l'article 63 d'aquesta Ordenança.

Art. 142è. Composició. 1. El Consell Tributari està constituït per un nombre de membres amb un mínim de tres i un màxim de nou, designats per decret de l'Alcaldia donant-ne compte al Consell Plenari, entre persones de reconeguda competència tècnica en matèria tributària local.

2. D'entre els membres del Consell es nomenarà per decret de l'Alcaldia un president i un vicepresident.

Art. 143è. Queixes i suggeriments. Els contribuents poden adreçar directament al Consell les queixes sobre el funcionament de la gestió, la liquidació, la recaptació dels tributs locals, com també els suggeriments que considerin convenients de formular sobre aquestes matèries.

El Consell ha d'estudiar aquestes queixes i aquests suggeriments, i proposarà les mesures procedents al president de la Comissió del Consell Plenari de Presidència i Hisenda.

Art. 144è. Data d'aprovació i vigència. Aquesta Ordenança, aprovada definitivament pel Consell Plenari amb data 21 desembre de 2001, començarà a regir l'1 de gener del 2002 i continuarà vigent mentre no se n'acordi la modificació o derogació.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Implantació de l'euro

D'acord amb la normativa del règim jurídic per a la introducció de l'euro, a partir de l'1 de gener de 2002, tots els actes de gestió, recaptació, inspecció i revisió dels tributs, preus públics, multes i altres ingressos de dret públic seran calculats i emesos en euros.

Totes les actuacions pendents de períodes anteriors seran convertides i emeses en euros.

Les declaracions i autoliquidacions s'hauran de presentar en euros.